

ufo-nyt

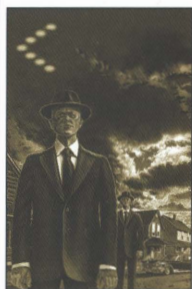
SUFOI ©

46. årg. 2004

3. kvartal

Nr. 3

Ufoer over Mexico
En ægte mand-i-sort
Hjem fra ferie med et ufo-foto?
Selvfølgelig søger vi sandheden
Det hemmelige Skyhook projekt

Forsiden:

En sag fra Storbritannien viser, at der kan være en forbindelse mellem MIB (Men in Black), militæret og efterretningstjenesterne. Læs artiklen "En ægte mand-i-sort".

(Billedmanipulation: Bo Møller Hansen)

Indhold

Selvfølgelig søger vi sandheden	3
Ufoer over Mexico?	4
Danske rapporter – 1. halvdel 2004	8
Hjem fra ferie med ufo-foto?	10
En ægte mand-i-sort	12
Spøg og skæmt	14
Det hemmelige Skyhook projekt	16
Husker du jordlysene?	21
Spøgelsesskibe – en fis i vandet?	22
Ufoer og jødehad i nazistisk konspirationsteori	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2004

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen og Kari Rajanen

Produktion:

Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2004:

I 2004 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 17. maj, 16. august og 15. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2004 er kr. 267,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 337,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2004-2008 incl.) for kr. 1.335,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.685,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 6 2820 Gentofte ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Tøke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Torben Birkeholm, Spindergården 5, st. mf., 9700 Brønderslev.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Asle Nielsen Vestervold 7, 2. m.f., 7800 Struer. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3. th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Selvfølgelig søger vi sandheden

Det er jo så moderne at søge "sandheden", hvor man så end måtte søge og evt. finde den. Det sker ofte, at der kommer breve og mails, læserbreve i aviser m.v. med kommentarer til UFO-Nyt og SUFOI om de ting, vi skriver om og står for.

I april måned i år beskæftigede J. Catlow sig i Sjællands Tidende i et kritisk læserbrev med, at vi i *UFO-Nyt* nr. 1/2004 havde en – i øvrigt velresearchet – artikel om begrebet "bortførelser". Udgangspunktet for artiklen var påstanden om, at næsten 4 millioner amerikanere ifølge en opinionsundersøgelse skulle have været bortført af aliens. En påstand der i sig selv for de fleste kan virke ret så absurd. I artiklen blev søvn-sygdommen narkolepsi nævnt som en af teorierne for at forklare folks oplevelser. J. Catlow harcelerede voldsomt over, at SUFOI nu skulle have importeret denne amerikanske teori til forklaring af de fleste ufo-observationer. Forhåbentlig kan han selv se, hvor forvrøvlet denne påstand er.

SUFOI forsøger jo ikke at forklare ufo-observationer som et udslag af narkolepsi, men vi forsøger at bibringe læsere en indsigt i nogle af de mekanismer, der i visse tilfælde kan få mennesker til at tro, at de har været bortført af aliens. Og det er noget ganske andet. Vi søger blot sandheden!

Senere i læserbrevet påstår J. Catlow, at man i Kina – i modsætning til USA – tager hele UFO-sagen seriøst. Her arbejder – ifølge Catlow – velanskrevne professorer og lektorer og videnskabsfolk side om side for at forstå UFO-mysteriet. Senere konstaterer han, at UFO-sagen endnu ikke er opklaret. Foreløbig. Tænk, slutter han, hvad man kunne finde ud af – hvis – vi gad opklare den!

Ja, men det er jo rent faktisk det, vi i al beskedenhed til stadighed forsøger. Men mon Catlow egentlig bidrager til "sandheden" med sine påstande om fx de kinesiske tilstande?

Erling Roest sendte i juli et læserbrev til *UFO-Nyt*, hvor han bl.a. skriver:

"I bortforklarer ofte de ufoer, som mennesker bringer til jer, i form af syn på himlen og evt. fotos."

Nej, vi gør ikke! Vi bortforklarer aldeles ikke. Vi forklarer! Vi forsøger efter bedste evne og erfaringer, ud fra de ressourcer – menneskelige/økonomiske – vi har til rådighed, at undersøge observationer og fotografier. Det kan sikkert altid gøres bedre (men så gør det selv!), men vi gør, hvad vi kan for at komme nærmere til sandheden om, hvad der er observeret og fotograferet.

Senere i læserbrevet hedder det:

"Hvis du kigger helt ind i dit inderste, så ved du, at de er derude.... Jeg mener, de er jo blevet bekræftet af astronauter, piloter, militær, politi, radarfolk osv. – Hvorfor er I så stædige?"

Kære Erling Roest, når jeg kigger i mit inderste, så *tror* jeg på, at der måske er intelligent liv andre steder i universet. Det ville være utroligt spændende og interessant, ja faktisk epokegørende. Men *det* er ikke noget, jeg *ved*, og det er der heller ingen andre videnskabeligt indstillede mennesker, amatører som videnskabsmænd, der gør!

Nogle påstår, at "sandheden er derude". Min påstand er, at jeg ved personligt at interviewe fx sovjetiske kosmonauter, når lejligheden byder sig, om deres kendskab til ufo-fænomener, så bidrager jeg med en lille brik til "sandheden". Og hvorfor skulle jeg ikke tro på, hvad en sådan kosmonaut fortæller? Skulle jeg så hellere tro på andre, der måtte påstå, at han naturligvis tilbageholder sandheden?

Efter en helsides artikel om ufoer i Fyns Amts Avis den 19. juni i år blev journalisten telefonisk komplimenteret med den gode artikel af et medlem fra en anden dansk ufo-organisation. Vedkommende beklagede samtidig, at artiklen drejede

AF
OLE HENNINGSEN

►
Fortsættes
på bagsiden

Ufoer over Mexico?

Den 11. maj 2004 fandt medierne de store overskrifter frem for at bringe historien om, at et mexicansk militærfly under en rutinepatrulje havde filmet 11 ufoer, og at det mexicanske forsvarsministerium under forsvarsminister general Clemente Vega Garcia – øverstbefalende for de væbnede styrker – foretog det usædvanlige skridt officielt at bekræfte hændelsen. Pressekonferencen blev holdt på Hotel Sevilla Palace i Mexico City, og de internationale medier var inviteret.

AF KIM MØLLER
HANSEN

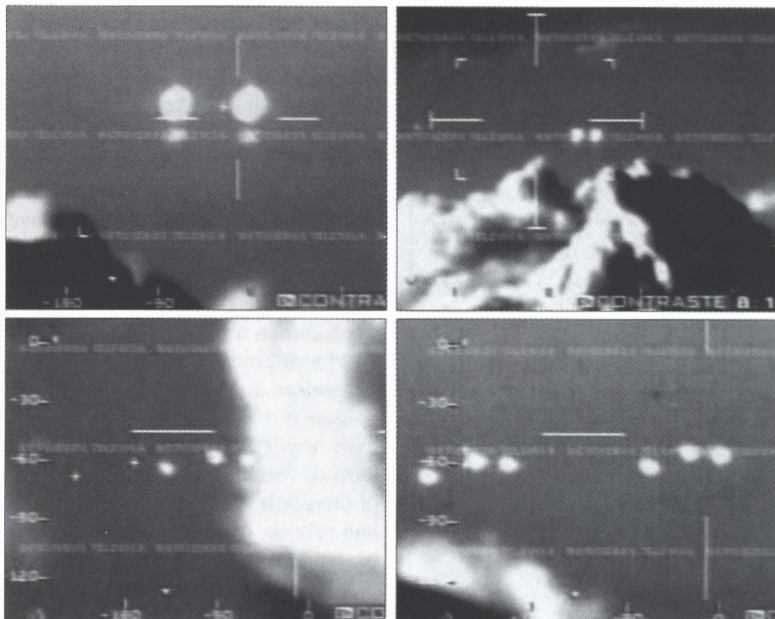
Den 12. maj om morgenen skabte nyheden overskrifter i danske aviser. SUFOI blev i den forbindelse kontaktet af P3, som ville vide, om dette var en kæmpestor begivenhed set med en ufo-forenings øjne. I et direkte telefoninterview på P3 kl. 16.16 den 12. maj kunne jeg som formand for SUFOI give den første vurdering af nyheden på baggrund af de informationer, der på daværende tidspunkt var tilgængelig via internettet.

Min vurdering til P3 var, at det selvfølgelig var opsigtsvækkende, at det mexicanske flyvevåben offentliggjorde en videooptagelse af mystiske lys og tilsyneladende indrømmede, at flyvevåbnet ikke vidste, hvad det havde filmet og samtidig registreret på radar.

Jeg understregede også, at det endnu var for tidligt at sige noget afgørende om selve hændelsen, da de faktuelle oplysninger var alt for få og forvirrende på det pågældende tidspunkt. Der var bl.a. tvivl om selve observationstidspunktet. Danske medier opgav 25. marts 2004 som observationsdato, medens udenlandske netmedier angav 5. marts (som senere har vist sig at være den korrekte dato). Desuden fremgik det ikke af de forhåndenværende informationer, om piloterne faktisk så nogen af objekterne på himlen, samtidig med at objekterne blev registreret på radar (dvs. en såkaldt radar-visuel observation).

Sidst i P3-indslaget understregede jeg, er den største svaghed ved denne tilsyneladende sensationelle historie, nok er, at den stammer fra den mexicanske tv-journalist Jaime Maussan, der på en pressekonference afholdt tidligere på ugen havde vist pressen en 15-minutters videooptagelse.

Jaime Maussan har igennem årene lanceret nogle tvivlsomme

Lysklumper flyver gennem skydækket over Mexico. De fire fotos er taget med infrarødt kamera og viser således ikke selve objekterne, men varmekilderne. De offentliggjorte filmklip (vist bl.a. på TV2 den 12. maj 2004 – ligesom et videoklip kan ses på www.ufo.dk) er ret forvirrende og usammenhængende. Noget ser ud til at være taget med håndholdt kamera – andet med "fast" kamera.

ufo-historier, som desværre svækker hans troværdighed. Fx sendte han i 1997 et filmklip ud på internettet af et stort fartøj, der ved højlys dag overflyver Mexico City. Objektet passerer tæt forbi højhuse, men blev kun set af få mennesker i en by med 20 mio. indbyggere! Optagelsen lugter langt væk af svindel, hvilket Flemming Rasmussen redegjorde for i en artikel i *UFO-Nyt* nr. 1, 1999.

Mexico-optagelserne har for længst forladt mediernes rampelys, men på internettet er der siden 12. maj skrevet meget og meget om optagelserne. I nærværende artikel samler vi de mange tråde og gør status over sagen.

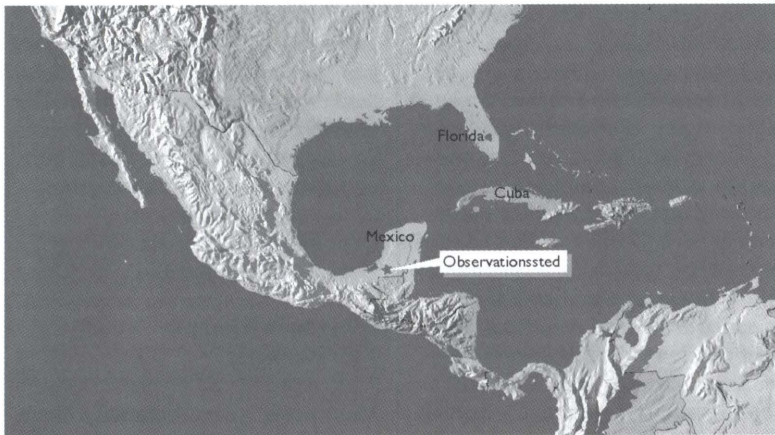
SUFOIs opfattelse af sagen har ikke ændret sig siden 12. maj. Vi

er åbne, men kritiske. Optagelserne er interessante, men ikke sensationelle. Vi ser frem til, at de mexicanske myndigheder frigiver *hele* den uredigerede filmoptagelse, vidneudsagn, radardata m.m., så det bliver muligt for andre end Jaime Maussan at studere kildematerialet og drage egne konklusioner.

Pressemeddelelsen fra Jaime Maussan

Den 20. april 2004 blev Jaime Maussan kontaktet af en højtstående officer fra forsvarsministeriet angående et privat møde, hvor man skulle tale om et meget vigtigt emne.

Den følgende dag mødte Maus-

Observationsstedet – Ciudad del Carmen, Campeche.

(Kort: Henrik Klinge Pedersen)

san forsvarsminister general Clemente Vega Garcia og hans nærmeste medarbejdere. På mødet fik Maussan oplysninger om hændelsen, der fandt sted den 5. marts 2004 i luftrummet over Ciudad del Carmen, Campeche, hvor et af flyvevåbnets Merlin C26A to-motors fly var på rutineflyvning for at finde narkosmuglere under en anti-narko-operation.

Merlin C26A-flyet var udstyret med avanceret digitaludstyr til at registrere og filme alle aktiviteter under operationen. Meget følsomme detektorer som en FLIR STAR ZAPPHIR II og en RADAR AN/PS 143 BRAVO VICTOR 3 blev betjent af den veluddannede besætning om bord på flyet, og alle operationer blev filmet både i det synlige og i det infrarøde spektrum. Flyet var under kommando af major Magdaleno Jasso Núñez.

Flir-operatør var løjtnant Mario Adrián Vázquez, og radar-operatør var løjtnant German Ramirez – begge fra Fly-eskadrille 501.

Flyet var alene udstyret til at foretage overvågningsopgaver og ikke til kamp- og krigsopgaver. Besætningens opgave var at opdage og identificere narkohandlerfly og øjeblikkelig rapportere til basen, hvor jagerfly så skulle sendes op for at fange narkosmuglerne.

Kl. ca. 17.00 registrerede Merlin C26A'eren ukendt "trafik" i luftrummet 3.500 m over Ciudad del Carmen, Campeche, og da det kunne være et narkosmuglerfly, foretog major Magdaleno Jasso en manøvre for at komme nærmere på den ukendte "trafik" og filme målet med flyets udstyr.

På samme tidspunkt rapporterede major Jasso via radioen til basen, at man havde registreret en mulig mistænk og bad om, at et jagerfly blev gjort klar. RADAR

AN/PS 143 BRAVO VICTOR 3 registrerede den ukendte "trafik", og FLIR STAR ZAPPHIR II filmede objektet i det infrarøde spektrum. Da Merlin C26A'eren forsøgte at nærme sig den ukendte "trafik" for at foretage en visuel identifikation, foretog det ukendte objekt en overraskende manøvre og fløj bort med utrolig høj hastighed.

På dette tidspunkt forsøgte major Jasso at forfølge målet, men det var for hurtigt. Alt dette blev filmet af FLIR, og radiokommunikationen med basen, hvor det ukendte objekts manøvre blev beskrevet, blev optaget. C26A havde endnu ikke fået visuel kontakt med det ukendte objekt. Der gik dog ikke lang tid, før det ukendte objekt pludselig returnerede og begyndte at forfølge Merlin C26A'eren – en overraskende situation.

Dette blev registreret af RADAR og FLIR, mens besætningen om bord forsøgte at få visuel kontakt med den uidentificerede "trafik", der nu forfulgte dem. I løbet af få sekunder registrerede udstyret ikke blot én ukendt "trafik", men to der forfulgte dem.

Billeder på både RADAR og FLIR var klare og tydelige. Men hverken piloten eller resten af besætningen kunne få visuel kontakt med de to forfølgere, hvilket øgede spændingen i denne forvirrende situation. Major Magdaleno Jasso rapporterede til basen om hændelsen, om hvordan tingene udviklede sig. Han videregav alle de detaljer, som udstyret registrerede, samtidig med at man forsøgte at få visuel kontakt med de ukendte. FLIR filmede stadig de to ukendtes bevægelser i det infrarøde spektrum. De holdt deres afstand til C26A'eren, mens de stadig fulgte efter den. Besætningen om bord på Merlin C26A blev forvirret, da de så billederne

på FLIR og RADAR, og spurgte sig selv, hvad det egentlig var, der foregik.

Men den stressede situation, som C26A-besætningen befandt sig i, var kun begyndelsen på noget mere dramatisk, som skulle få oplevelsen til at ligne et rent mareridt. Der gik nogle minutter, mens det mexicanske flyvevåbens Merlin C26A-besætning fortsat forsøgte at få visuel kontakt med de ukendte. På trods af, at både RADAR og FLIR klart og tydeligt viste begge uidentificerede objekter, var man af uforklarlige årsager ikke i stand til at få visuel kontakt, selv om objekterne af og til kom tæt på. Det var under disse cirkelmanøvrer i forsøget på at identificere de to objekter, at der skete noget forbløffende. I løbet af meget kort tid dukkede der flere ukendte objekter op, og forvirringen blandt C26A-besætningen var total.

RADAR og FLIR registrerede øjeblikkeligt tilstedeværelsen af ni nye objekter med samme størrelse og karakteristika, som helt uventet dukkede op, som om de kom lige ud af intet.

Nu var det pludselig blevet meget farligt, så major Magdaleno Jasso rapporterede over radioen til basen, at den nye situation krævede nye instrukser. Men det mest bizarre var, at selv om der var 11 ukendte objekter tæt på dem, kunne besætningen stadig ikke se dem. Det var af en eller anden mærkelig grund ikke muligt at få visuel kontakt med de ukendte objekter, hvilket aldrig var sket før for de meget erfarne mænd. Det højteknologiske udstyr og sensorerne løj ikke: Der var 11 mål med ukendte hensigter tæt på dem.

Da forvirringen blandt C26A-besætningen var på sit højeste, foretog de ukendte objekter pludselig en manøvre og omringede flyet fra det

mexicanske flyvevåben i en cirkel meget tæt på. RADAR og FLIR viste et billede af 11 objekter meget tæt på i en cirkelformation rundt om Merlin C26A'eren. Situationen kom fuldstændig ude af kontrol. Major Magdalena Jasso rapporterede til basen, at situationen for C26A nu var "rød alarm", omringet af 11 mystiske, runde objekter camoufleret med en ukendt, avanceret teknologi, som forhindrede enhver visuel kontakt med dem.

Major Jasso og resten af besætningen bevarede dog roen og arbejdede hurtigt med at registrere og filme enhver detalje af denne enestående hændelse. De arbejdede samvittighedsfuldt og gjorde deres pligt som erfarne militærpersoner. Da de nu var omringede af uidentificerede objekter med ukendte hensigter, tog major Magdalena Jasso den beslutning at slukke alle flyets lys og så se, hvad der ville ske. Besætningen oplevede en periode med uvished og spænding, mens FLIR tog billeder af de klare objekter, selv om det ikke var muligt at få visuel kontakt – øjeblikke med stilhed og uvished.

C26A-besætningen fortsatte stille og roligt deres arbejde og dokumenterede enhver bevægelse, som de ukendte objekter foretog, mens major Jasso fortsat var i kontakt med basen. Efter nogle meget stressende minutter forsvandt de 11 objekter og afsluttede den underlige oplevelse, som besætningen fra Flyeskadrille 501 lige havde haft.

Merlin C26A'eren vendte sikkert tilbage til basen, og major Magdalena Jasso skrev en fuldstændig rapport om hændelsen sammen med C26A-besætningen. Forsvarsministeren læste major Jassos rapport og iværksatte en tilbundsående

undersøgelse, hvor alle elementer i sagen blev endevendt – erklæringer fra besætningen, billeder, målinger fra alt udstyret såvel som en komplet undersøgelse af meteorologiske data.

Hændelsen blev taget meget alvorligt af forsvarsministeriet, og efter flere ugers undersøgelse besluttede general Clemente Vega Garcia at kontakte forsker og tv-journalist Jaime Maussan med henblik på et samarbejde med en erfaren forsker om den videre efterforskning af sagen. Den 22. april 2004 gav forsvarsminister general Clemente Vega Jaime Maussan en kopi af alle bånd og data indsamlet af Merlin C26A under hændelsen. Maussans forskerteam skulle så som ekstern samarbejdspartner foretage en meget omhyggelig undersøgelse og analyse i et forsøg på at kaste lys over hændelsen den 5. marts 2004 og om muligt afdække motiver og konsekvenser.

General Vega såvel som hans stab var meget åbne og villige til at tale om sagen. De udviste også stor interesse for at få undersøgt, hvad der skete. General Vega gav Jaime Maussan lov til at interviewe Merlin C26A-besætningen uden nogen form for censur, så det senere var muligt at underrette den mexicanske befolkning – en historisk og overraskende beslutning, som vil indlede en ny æra for gensidigt samarbejde mellem de mexicanske ufologer og militæret, et samarbejde baseret på respekt og interesse for at finde sandheden bag den intense ufo-aktivitet, som vi har oplevet i Mexico siden begyndelsen af den forbløffende mexicanske ufo-bølge helt tilbage til 11. juli 1991.

Denne nye æra med samarbejde mellem mexicanske ufo-observatører, stjernekyggere, ufologer og

vores militære styrker vil bane vejen for et helt nyt lovsystem, som kan tage højde for enhver hændelse med disse uidentificerede flyvende objekter, menigmand, kommercielle og militære fly osv., så vi kan lære og forstå, hvordan vi skal forholde os til virkeligheden.

(Slut på pressemeddelelsen.

Oversættelse: -for/kmh)

Ufoer over Mexico – forklaringer?

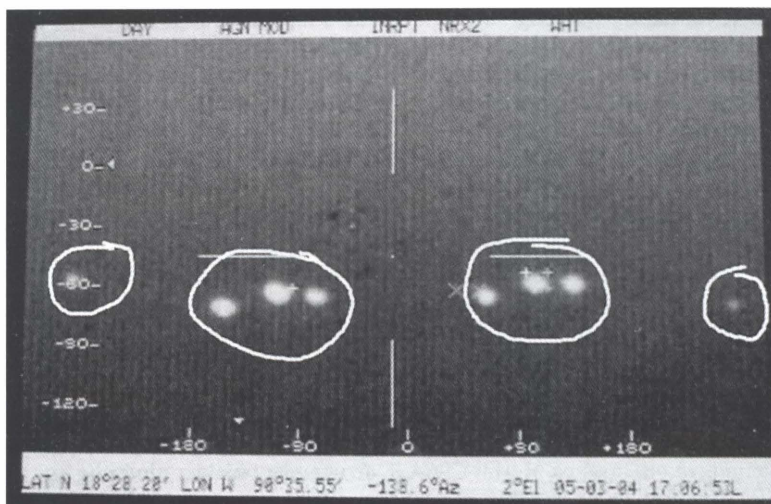
Mexicanske videnskabsfolk citeres for følgende forklaringer på hændelsen den 5. marts 2004:

- "Sociedad Astronomica Urania" i Morelos-provinsen mener, at de mange objekter var vejrballoon.
- Den mexicanske astronom Jose de la Herrán siger, at de var dele af en meteorit, som brændte op.
- Rafael Navarro fra "Plasma Chemistry and Planetary Study Laboratory" på UNAM Institute of Nuclear Science har udtalt, at det højst sandsynligt drejer sig om en masse rumaffald (satellitrest, raketrest m.m.), der brændte op i atmosfæren.
- Julio Herrera, atomfysiker ved National Autonomous University, siger, at de lysende kugler kunne være kuglelyn.

Der er åbenlyse svagheder ved ovenstående forklaringer: Hvis disse objekter var usynlige for det menneskelige øje (husk, at besætningen på intet tidspunkt så objekterne), hvordan kunne de så være vejrballoon? Er vejrballoon en så kraftig varmekilde, at de kan fremstå som lyskugler på infrarød film? Hvorfor var besætningen ikke i stand til at se objekterne, hvis de virkelig var meteor, rumaffald eller kuglelyn?

Den pt. måske bedste forklaring på hændelsen går på, at besætningen på Merlin C26A'eren mødte en gruppe amerikanske stealth-fly (fx F-117A), som var på en lille udflugt i mexicansk luftrum. Det siges, at de nyeste stealth-fly er udstyret med specielle lyspaneler med infrarødt lys, som bruges, når de radar-usynlige fly er uden for fjendtligt flyteritorium og har behov for at blive set af fx et tankfly, når der skal tankes op i luften.

James McGaha, pens. major fra det amerikanske flyvevåben, astronom og teknisk konsulent for CSICOP (den amerikanske skeptikerorganisation), siger i det seneste nummer af "Skeptical Inquirer" (Juli/August 2004):

"Videooptagelserne giver os 7 oplysninger:

1. Objekterne bevæger sig i en ret linje.
2. De flyver i omtrent samme højde som fly – 10.000 fod.
3. De viser ingen tegn på lodret bevægelse.
4. De bevæger sig med jævn hastighed – uden acceleration.
5. Der optræder spejlbilleder.
6. Afstandene er konstante i hver formation.
7. Der er tale om lysende aftegninger ude af fokus.

Alle disse fakta stemmer overens med afbildninger skabt i kamerasy-stemet, fx reflekser, spejlbilleder eller 'støj'. Det er vigtigt at bemærke sig, at piloterne på intet tidspunkt så objekterne med det blotte øje – kun gennem det infrarøde kame-rasystem. Det er meget troligt, at de anvendte udstyret forkert, og at dette misbrug har skabt falske mål."

McGaha affærdiger også de skeptikere og videnskabsfolk, som har været for hurtigt ude med forklaringer, der ikke passer til de kendte fakta:

"Der er ingen beviser på, at objekterne på videooptagelserne er rumskibe fra en anden verden. De latterlige påstande fra troende er såmænd slemme nok, men værre er det, at skeptikere og videnskabsfolk deltager i uberettigede spekulationer. Det er uheldigt, at de har frem-sat erklæringer om, at der var tale om kuglelyn, ildkugler, meteoror og rumaffald. Dette er bare noget vrøvl. Disse himmelfænomener eksisterer slet ikke i så lang tid, som fænomenerne på videooptagelserne gjorde."

De to grupper af lys (lysene i hver gruppe bevarer samme afstand til hinanden) er helt ens og følger begge en ret linje på himlen. Seks ukendte objekter – eller to ens fly med samme lysføring?

Nyhederne på TV2 bragte den 12. maj et kort indslag om Mexico-optagelserne. Man interviewede Ole J. Knudsen, planetarieleder på Steno Museet i Århus og tidligere mangeårigt medlem af SUFOIs repræsentantskab. Ole J. Knudsen mente, at de to grupper lys var ens, og konkluderede, at der var tale om et "fly under usædvanlige forhold – måske." (Foto: Kim Møller Hansen)

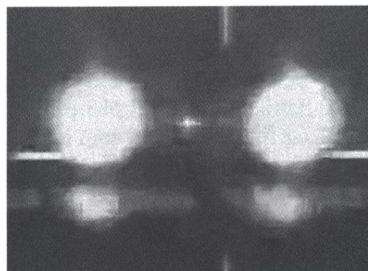
Tre stealth-fly i formation: En B-2 Spirit bomber fulgt af to F-117 Nighthawks. Krænkedes amerikanske stealth-fly mexicansk lufttrum i marts 2004? (Foto: USAF)

Snydt af varmluftballoner?

Australieren Barry Taylor er en flittig bruger af sit videokamera (Sony CCD TR 511E, der bl.a. har en infrarød funktion) og har igennem mange år selv optaget en lang række kendte og uidentificerede himmelfænomener. Barry Taylor har sammenlignet stills fra Mexico-optagelserne med egne videooptagelser af hjemmelavede varmluftballoner fremstillet af sorte, plasticskraldeposer. Og Taylor er ikke i tvivl: Objekterne på Mexico-optagelserne er varmluftballoner!

Barry Taylor har erfaring for, at sådanne hjemmelavede varmluftballoner kan nå en højde på over 11.000 fod betinget af luftpastighed og varmluftlag, og afhængig af "brændstofmængden" kan der komme opdrift fra brænderen i 45 minutter. Ballonernes overflade er

stor nok til at blive registreret på radar, ligesom de ofte består af et ståltrådskelet.

Still fra Mexico-optagelserne med to "objekter" på. Under hvert objekt ses endnu et lyslen varme-kilde. De to "klatter" kan tolkes som lysreflekser i kameraet, men Barry Taylor mener, at det drejer sig om brænderne under de to balloner.

Her er det samme stillbillede (fra side 7) billedbehandlet af Barry Taylor, der gør opmærksom på, at den mørke "kegle" over hvert objekt viser, at der stiger varme op. Videooptagelser af varmluftballoner viser samme fænomen. (Foto: Barry Taylor)

Hvad er Jaime Maussans rolle?

Mange ufointeresserede verden over undrer sig over, at flyvevåbnet har overdraget de vigtige filmoptagelser til en udenforstående person, nemlig tv-journalisten Jaime Maussan. Han er kendt for mange tv-udsendelser om ufoer og mystiske fænomener og for at være en ivrig fortæller for ufoernes ikke-jordiske eksistens. Flere advarer om, at overdragelsen af filmen til Maussan er et bevidst forsøg på at skjule filmens virkelige baggrund. Hvis der i virkeligheden er tale om en krænkelse af luftrummet af en fremmed magt (USA), kan opmærksomheden

bortledes og offentligheden vildledes ved at overdrage materialet til en kendt rumskibstilhænger, der via sin evne til at bruge medierne kan markedsføre en "ufoer-er-lig-med-rumskibe-teori" – der ikke er så sprængfarligt et emne som fx spionerende amerikanske fly i mexicansk luftrum.

SUFOI hører gerne fra læsere, der har afgørende nyt om de mexicanske videooptagelser.

Jaime Maussan er vært for tv-serien "Los Grandes Misterios del tercer Milenio" (Det 3. Årtusindes Største Mysterier), der sendes på den mexicanske tv-station Multimedios Television. Her ses Maussan på pressekonferencen for Mexico-optagelserne. (Foto: Kim Møller Hansen)

Sammensat stillbillede fra en film optaget i Mexico City den 6. august 1997. Filmen varer i alt ca. 30 sekunder og blev lagt ud på internettet den 1. oktober 1997 af Jaime Maussan som en ægte optagelse af et ufo.

Danske rapporter - 1. halvår 2004

SUFOI modtager fortsat mange indberetninger om observationer. De fleste kommer ind via vores hjemmeside (www.ufo.dk). Begrænsede ressourcer forhindrer os imidlertid i at foretage en egentlig behandling og undersøgelse af rapporterne – omend enkelte udvalgte sager bliver undersøgt nærmere.

I det forgangne halvår (januar-juni 2004) har det især været planeten Venus og flere meteorer, som har spillet danske observatører et puds. Venus har gennem det meste af vinteren og foråret stået på den vestlige aftenhimmel, og det har givet anledning til en del indberetninger fra observatører, som har studset over dette iøjnefaldende lys.

Men også meteorer har været på spil flere gange. Den 21. april overraskedes mange morgenfriske danskere af et særlig lyskraftigt meteor – en såkaldt ildkugle.

Ildkugle over Nordsøen

Onsdag den 21. april 2004 omkring kl. 04.35 var Mols-linjens færge *Maren Mols* under indsejling til Århus havn, da et sælsomt syn viste sig på den mørke nattehimmel. Fænomenet blev bl.a. iagttaget af skibsføreren om bord på *Maren Mols*, som i sin indberetning til SUFOI fortæller:

"Under indsejling til Århus med færgen *Maren Mols* blev jeg pludselig opmærksom på et kometlignende lysfænomen (en kugle med

en hale der spidsede til), der bevægede sig fra nord mod syd lavt inde over byens lys. Da fænomenet var over den sydlige del af Århus, så det ud, som om det delte sig og blev til to, hvorefter det forsvandt over/bag Marselissskoven. Min første indskydelse var, at det kunne være et tomatores jagerfly, som man så skråt agterind. Hvorvidt fænomenet var over Århus eller længere vestpå, kan jeg ikke afgøre."

Skibsføreren på *Maren Mols* var ikke den eneste, som iagttog dette mærkelige fænomen. SUFOI mod-

tog også indberetninger om observationer gjort fra Sjælland og Århus by. Alle observatører havde iagttaget fænomenet i en vestlig retning, og den store geografiske spredning antydede, at der måtte være tale om et fænomen, som befandt sig i stor højde og i betydelig afstand fra observatørerne.

To falckreddere kom kørende på vejen mellem Holbæk og Kalundborg (i retning af Kalundborg), da de observerede fænomenet. Den ene af falckredderne fortæller:

"Min makker og jeg observerer på samme tid en meget grøn og lysende kugle med en hale af gnister! Genstanden virker meget stor, set fra vores vinkel. Efter ca. 7 til 10 sekunder deler emnet sig i to, hvorefter den accelererer og bliver utydelig eller ligesom slukker. Både min makker og jeg er meget tavse – og der skal ellers noget til! Vi reagerer først, da emnet er væk, med nærmest i kor at sige 'hvad fanden var det?'"

Som de fremgår af citaterne ovenfor, er observatørerne stort set enige om beskrivelsen af fænomenets udseende og bevægelsesmåde. Vi har imidlertid også modtaget en indberetning fra en pædagogmedhjælper fra Køge. Han mente at kunne iagttage ikke blot et lys med en ildhale, men også et egentligt objekt. Rapportøren, en ung mand, beretter således:

"Selve objektet var mørkt og ikke til at identificere, men det havde et grønligt lys, nærmest som en lanterne på et skib (det lyste meget skarpt og ikke som et meteor). I det, der kan kaldes forenden og bagved, var der et gullig-orange-grønligt 'flammeformet' lys (som fra en jetmotor)."

Det viste sig efterfølgende, at det var en ildkugle, som var blevet observeret. Det er derfor bemærkelsesværdigt, at pædagogmedhjælperen fra Køge mente at kunne se et "mørkt objekt med lanterner". Ildkugler fremkommer, når større partikler fra verdensrummet trænger ind i jordens atmosfære – der er derfor ikke noget egentligt "objekt", men blot et enkelt (eller en samling) af lys med "ildhale". Imidlertid ser vi ofte, i de indberetninger vi modtager, at observatører fortolker grupper af lys som "sammenhængende", hvilket nogen gange giver anledning til, at man oplever en gruppe af lys som "punkter" på et egentligt objekt.

Også Tycho Brahe Planetarium

modtog indberetninger om ildkuglen, og planetariets medarbejder Michael J. D. Linden-Vørnle skrev følgende omtale af observationerne på planetariets hjemmeside (www.tycho.dk):

"Ildkuglen, der blev iagttaget fra bl.a. København, Rømø, Als, Århus og Roskilde, kunne ses i flere sekunder, mens den bevægede sig fra nordvest mod sydvest. Ud fra observationer, der indtil nu er indkommet, vurderes det, at meteoret har bevæget sig hen over Nordsøen. Det er derfor ikke sandsynligt, at eventuelle rester af det indtrængende objekt er faldet ned i Danmark."

Vi har i løbet af det første halvår af 2004 modtaget flere indberetninger om ældre observationer, som vi ikke haft mulighed for at undersøge nærmere:

Rødovre 1971

Denne beretning kommer fra en nu 48-årig pedel bosiddende i København. Helt tilbage i 1971 havde han en oplevelse:

"Jeg var 14 år i 1971 og var på dette tidspunkt meget interesseret i flyvemaskiner (hvilken 14-årig knægt er ikke det!). Jeg var med mine forældre ude og besøge min morfar, som havde et hus på Lucernevej i Rødovre. Indflyvningsruten til Kastrup lufthavn gik næsten hen over min morfars hus, så det var jo spændende at stå og betragte de forskellige flytyper, som kom henover.

Den dag i september var der som sædvanlig trafik i luften. Det var en typisk efterårsdag med overskyet vejr, og jeg lægger mærke til, at der er en Fokker Friendship (tomatores indenrigsfly med turbopropel) under indflyvning med landingshjulene udslået. Flyet kommer fra retning Ballerup og er vel cirka 3-400 meter oppe. Da det er næsten ud for mig, kommer der et ekstremt hurtigt flyvende objekt i en buet bane oppe fra skyerne og lægger sig cirka 10 meter bag halen på flyet i samme hastighed som flyet. Det så ud, som om det kom med 2.000 km/t og standsede op i samme hastighed som flyet i en brøkdel af et sekund!

Façon på objektet var pæreformet, og det fløj med den brede ende forrest. Farven var matsort/metal. Det havde ingen vinger, men lignede grangiveligt en pære, som var malet sort – der var ingen lyd bortset fra flymotorerne.

Ved at sammenligne med størrelsen på flyet vil jeg mene, at det

havde en størrelse på cirka 8 meters længde og 4-5 meter bredt. Det fløj i samme hastighed som flyet i 25-30 sekunder, hvorefter det ligesom 'standsede' op og med en utrolig hastighed (jeg kunne næsten ikke se det, så stærkt gik det) forsvandt op i en bue i skyerne igen.

Jeg var helt lamslået og løb ind til min mor og far og råbte: 'Jeg har lige set en flyvende tallerken'. Deres svar var selvfølgelig: 'den er god med dig knægt, du har vist for meget fantasi'."

Sorø 2000

I marts 2000 observerede en nu 40-årig lærer et fænomen fra en gård ved Sorø. I indberetningen til SUFOI fortæller han:

"På tidspunktet for observationen boede jeg på en fredet gård ved Sorø og stod ofte og røg en smøg ved den 400 meter lange indkørsel. Fra dette sted havde jeg om natten vænnet mig til at se de forbipasserende bilers skarpe lys, når de kom over bakken ved Susåen med retning fra Næstved til Susåen. Ejendommen har fri udsigt ned til Susåen mod syd, til Næstvedvej over nabogårdens marker mod vest og skoven, som grænser op til ejendommen, mod øst. På det tidspunkt havde naboen en granplantage på nordsiden. Udover bilernes lys og husets belysning var der ingen belysning fra hverken vejen eller de nærliggende byer. Jeg mindes heller ikke, at Månen var synlig den nat.

Pludselig bliver jeg blændet af et meget kraftigt, hvidt lys, som jeg først antager for at være fra det lange lys på en bil på vej op ad indkørslen. Jeg erindrer tydeligt min undren over, hvem der kunne finde på at besøge os uanmeldt så sent på dagen. Lyset blev meget hurtigt kraftigere, end noget jeg havde set tidligere. Det forekom mig underligt, at jeg stadig kun kunne se en lyskilde og ikke to. 'Mon det ene lys er i uorden?' tænkte jeg.

Lyset voksede ikke blot i intensitet, men spredte sig nu til en horisontal synsvinkel på måske 90 grader, hvor det først kun havde været et punkt. Først da jeg bemærkede, at lyskilden steg opad i stedet for at følge den lange indkørsel, gik det op for mig, at der var noget særligt på spil. Fra en højde på 0 grader steg lyskilden til ca. 45 grader.

Så gik lyset ud, så brat som det kom til syne. Der gik nogle sekunder, inden mine øjne kunne

tyde noget i mørket. Det, jeg nu så, var en mærkelig, diffus belysning – samme sted som det kraftige lys gik ud. I denne diffuse belysning så jeg en oval genstand som badedes i et svagt, lysegrønt lys. Lyset kom *ikke* fra den ovale genstand i luften. Det virkede nærmere, som om det kom fra den omgivende luft! Jeg råbte og skreg til min kæreste, som var inde i stuen, om at hun skulle skynde sig ud. Der var nu måske gået et minut, fra det tidspunkt hvor lyset "tændte". Mit blik forlod ikke den ovale, svævende og stille genstand. Jeg kunne endda tyde flere forskellige rektangulære zoner på den ovale flade, som fyldte en stor del af mit synsfelt. (...) Lad mig tilføje, at min kæreste ikke blev noget vidne til dette, og hun tog hele historien som en spøg (hun sagde dog, at hun havde ringet til Værløse Lufthavn for at høre, om andre havde ringet noget lignende ind).

Mine børn og min nuværende veninde har senere fået min be-

retning. Ellers har jeg ikke fortalt nogen om denne episode. Det har dog ændret mit syn på tilværelsen lige siden."

Arrissegles 2004

Til sidst en beretning om en observation af nyere dato. Observatøren, der er chauffør og 53 år, befandt sig på observationstidspunktet (den 31. januar 2004 kl. 03.45) i en sovebus på vej til Frankrig. Han fortæller:

"Som chauffør på en sovebus til Frankrig i Schweiz var jeg mellem Bern og Lusanne vidne til et mærkeligt fænomen – det blev det i hvert fald. Til højre for bussen så jeg to lys. Dette bed jeg ikke nærmere mærke i, idet jeg troede, at det var en lyskaster, hvilket bruges meget i Schweiz. Men pludselig var det ene lys, der havde form og størrelse som en tallerken, uden for højre fordør, og uden at man kunne se den flytte sig, var den lige pludselig til højre for bussens forrude.

Jeg troede sikkert stadig, at det var en lyskaster.

Jeg kørte igennem en tunnel, og ude igen var fænomenet stadig med. Nu rejste nakkehårene sig, må jeg nok ærligt indrømme. Her var noget, jeg aldrig havde oplevet før. Fænomenet blev ved med at følge bussen – snart ude ved højre fordør, snart oppe til højre ved forruden. Jeg kørte nu igennem en 3 km lang, oplyst tunnel. Da jeg kom ud igen, var fænomenet der stadig. Her blev det yderligere ca. 3-4 km, hvorefter det forsvandt bagud ved højre fordør. Herefter så jeg det ikke mere.

Det var meget koldt på det pågældende tidspunkt. Farven var, som hvis man sender en lyskegle op på nogle grå skyer."

Hjem fra ferie med ufo-foto?

Læsernes indsendte ufo-fotos kan ikke altid forklares, så UFO-Nyt efterlyser fortsat læsernes fotografier af mystiske ting.

Feriefoto fra Østrig

"Hej SUFOI....

Øhhh... Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal skrive, for jeg ved heller ikke, om det er jer, jeg skal kontakte angående dette."

Sådan indledte 15-årige Janie den 16. juni 2004 sin e-mail til SUFOI og fortsatte bl.a.:

"Min familie og jeg har været på ferie i år. Vi skulle til Ungarn, og vi kørte i minibus derned. For at køre derned skulle vi køre gennem Østrig. Min stedmor havde taget vores nye fancy digitalkamera med, og hun sad og tog en masse billeder ud gennem forruden af de mange bjerge osv. Et par uger efter vi er kommet hjem, lægger vi billederne ind på computeren.

Der er en masse billeder, men ét af dem skiller sig ud fra de andre. Oppe i det ene hjørne af billedet kan vi se noget, der er formet som en cd, men det kan det jo ikke være. Vi kigger nærmere på det ved at

zoome ind med 400% (mere kan den ikke zoome). Vi er ikke naive eller noget, men vi kan ikke se, at det kan være andet end et uidentificeret flyvende objekt!

Jeg syntes bare, at det kunne være spændende, og så jeg vil gerne have svar på, om det er en UFO eller om det er noget fake!

En kraftig forstørrelse af billedet fra Østrig ligner et klassisk ufo-foto.

Fugl på færde?

Ved blot at kigge på det modtagne billede var det redaktørens og undertegnede første indskydelse, at det meget troligt kunne være en fugl, der var kommet med på billedet, og det var da også den konklusion, som en af *UFO-Mails* læsere, Dan Frederiksen, hælder til som mulighed. Han gør samtidig opmærksom på, at der ikke er tegn på kunstigt frembragte elementer. Der er heller ikke tale om optisk illusion.

Dan Frederiksen fremhæver også, at aftegningen på billedet formentlig er ret tæt på med baggrund i, at den er sort, og der er en diset atmosfære. Havde den været ude ved bjergtoppen, ville aftegningen i det mørkeste være af samme farve som det mørkeste på bjerget. Jo længere væk, jo mere atmosfærisk farvet og diset (uskarpt). Den virker derfor til at være relativt tæt ved.

"Man kunne forestille sig en fugl i en akavet stilling, om end jeg ikke kan afgøre hvilken stilling og dermed genkende aftegningen som en fugl," siger Dan Frederiksen, og fortsætter:

"'Røgstriben' kan være tilfældigt sammenfald med en plettet skyformation bag motivet. Der kan ikke konkluderes hverken for eller imod 'UFO', men jeg hælder til en fugl som årsag. Som typisk er motivet

meget lille, og informationen deri ikke nok til en klar afgørelse," slutter Dan Frederiksen.

Stenslag i forruden?

SUFOIs fotokonsulent Hans Bødker kom med et overraskende bud på, hvad den lille genstand kunne tænkes at være:

"Der er for mig ingen tvivl om, at det fotograferede objekt er et stenslag i bilens forrude med deraf følgende lysbrydning, der danner det CD-formede objekt. Det må kunne efterprøves ved at se på bilens forrude," siger Hans Bødker og tilføjer, at billedet efter de indeholdte data er taget med et NIKON digitalkamera model E2500.

"Stenslag er et godt bud, jeg ikke havde tænkt på," siger Dan Frederiksen til denne løsning og påpeger, at digitale kameraer har kunstig forstærkning af kontrast og 'edge enhancement'. Han mener endvidere, at fx den hvide linje på 'objektets' højre side er en digital effekt, og altså ikke noget der var i motivet i virkeligheden.

"Det er desværre udbredt blandt fabrikanter og kan ødelægge små motiver, som det omtalte her. Det kan altså se mere eller mindre glasagtigt ud af forkerte årsager," tilføjer Dan Frederiksen.

Men et stenslag på forruden ville jo være nemt at efterkontrollere.

Kender du fotografen?

Her løber vi dog ind i et praktisk problem. Det viser sig nemlig, at vi desværre ikke kan komme i forbindelse med fotografen igen, da den anvendte e-mail adresse ikke kan bruges. Så kender læserne 15-årige Jannie eller evt. Birgit Skov, der har været på ferie i Østrig og Ungarn i år, så vil vi meget gerne i forbindelse med dem for at kunne komme videre med sagen.

Vanddråbe på ruden?

En af læserne af SUFOIs *UFO-Mail* (man kan tilmelde sig gratis og uforpligtende på adressen: www.ufo.dk) har efterfølgende gjort opmærksom på, at der muligvis kunne være tale om en regndråbe på bilens forrude. En sådan regndråbe danner en linse, som så kan afspejle landskabet på hovedet. Læseren mener så, at der måske kunne være tale om en spejling af instrumentbrættet i bilen.

Dette har også været overvejet, men det er min umiddelbare vurdering, at spejlingseffekten i en vanddråbe ville have vendt den mørke del af aftegningen op mod venstre i stedet for – som på billedet – op mod højre. Men vi hører da også gerne *UFO-Nyts* læsere om et bud på den ejendommelige aftegning på billedet fra Østrig. □

På det originale foto fra Østrig ses det lille mystiske objekt øverst i venstre hjørne. Billedet er taget ud gennem forruden på en minibus på en motorvej i Østrig, sommeren 2004.

En ægte mand-i-sort

En sag fra Storbritannien viser, at der kan være en forbindelse mellem MIB (Men in Black), militæret og efterretningstjenesterne.

AF NICK REDFERN
& ANDY ROBERTS

Om aftenen den 30. august 1962 skulle livet ændre sig drastisk for Anne Henson.

"På det tidspunkt, hvor det skete," erindrer Henson, "boede jeg på en gård og gik stadig i skole. Jeg var 16 år dengang. For nogle år siden flyttede jeg faktisk sammen med min familie tilbage og har nu en plante-skole her.

Det var midt om natten, og et eller andet må have vækket mig, for jeg satte mig op i sengen, og gennem vinduet så jeg noget, der lignede en lyskugle på himlen. Fra mit værelse kunne jeg se Brendon Hills. Kuglen så ud til at skifte farve fra rød til grøn til gul, og jeg kunne se en cirkel bestående af lysstråler komme fra den.

Jeg troede først, at det var en stjerne, men den bevægede sig. Så troede jeg, at det var en helikopter eller noget lignende, men den var fuldstændig lydløs. Så begyndte den at bevæge sig frem og tilbage og fra venstre mod højre. Jeg blev meget fascineret på grund af dens hurtige og pludselige bevægelser. Men det var lysenes farve, der i første omgang tiltrak mig. De var meget klare. Den kom imod mig meget hurtigt. Så ud til at blive større, så trak den sig tilbage og bevægede sig til siden med moderat fart. Men den indtog hver gang sin oprindelige position lige over bakkerne.

Observationen varede omkring en time. Så trak lyset sig langsomt tilbage, til det kun var en lille lysprik. Jeg lagde mig til at sove, men den næste nat spekulerede jeg på, om lyset ville dukke op igen. Det gjorde det. Det skete nogle gange, og jeg så det, når vejret var klart om natten.

Skal jeg være ærlig," siger Henson med humor i stemmen, "blev jeg helt familier med det. Jeg var ikke bange for det, og selv om det kom tæt på vores gård, kom det alligevel ikke for tæt på. Da jeg havde set det nogle gange, besluttede jeg at få fat i et kompas og noget millimeterpapir, så jeg kunne indtegne dets position, for det pirrede min nysgerrighed. Jeg tænkte: 'Dette er noget specielt'."

Men da Henson gik til myndig-

hederne, kom der virkelig gang i sagerne.

"Da jeg havde set lyset nogle gange og nedtegnet dets bevægelser, kontaktede jeg flyvebasen RAF Chivenor. Jeg fortalte dem, hvad jeg havde set, og så fik jeg et brev, hvor der stod, at man ville se på min henvendelse. Så dukkede denne fyr op i mit hjem.

Den første gang, han kom, var en aften. Han trillede langsomt ind på gårdspladsen i denne gamle, sorte bil. Da han kom ind i huset, bar han et sort sæt tøj og et sort slips. Jeg forestiller mig, at han var sidst i 30'erne, og jeg var meget skuffet over, at han ikke bar uniform. Han sagde, at han var Royal Air Force officer, og selvfølgelig tog jeg ham for at være en sådan. For mig var han en autoritet. Han besøgte mig flere gange. Jeg formoder, at han var fra RAF Chivenor, men han sagde det aldrig. Jeg var lidt imponeret over, at der virkelig var nogen, der gad besøge mig.

Han besøgte os i alt tre gange," fortæller Henson. "Den første aften

kom han op i mit soveværelse, og her sad vi og ventede på, at skyerne skulle forsvinde, så det blev klart vejr. Desværre så vi intet den aften. - Det gjorde vi heller ikke næste gang, han besøgte os. Så han sagde, at han ville komme en anden aften. Den tredje aften så han det."

Havde han nogen mening om, hvad det kunne være for et fænomen?

"Nej, overhovedet ikke. Han foretog intet andet end at betragte det. Han var meget forbeholden. Han var ikke særlig venlig, men han var heller ikke ubehagelig. Denne aften tog han nogle fotos af lyset. Han virkede ikke særlig overrasket over det, han så. Han var meget, meget behersket, hvilket jeg formoder, at han også ville have været, hvis det var noget usædvanligt. Hvis han var blevet op-hidset, var jeg nok også.

Så kørte han. Han tog sit kamera og mine kompastegninger og notater med. Jeg fik dem aldrig retur. Men før han kørte, sagde han, at ingen ville tro på det, jeg havde set, så der var ingen grund til, at jeg talte om

(Billedmanipulation:
Bo Møller Hansen)

det i skolen. I den alder er man ikke interesseret i, at nogen griner ad en, og min familie havde leet ad mig.”

I dag undrer Henson sig over sin bizarre oplevelse.

”Jeg troede oprindeligt, at det var et militært projekt, men Forsvarsministeriet sagde, at det var en planet, selv om det ikke forklarede dens bevægelser. Det afhænger af, om man tror på ufoer eller ej. Jeg kan ikke se, at der ikke skulle være liv på andre planeter. Og hvis der er, hvorfor skulle de ikke komme her og se på os?”

Anne Hensons tilfælde er en klassisk ”Men in Black”-oplevelse. Det begyndte med en observation af et mærkeligt objekt, som blev fulgt op af et besøg af en autoritetsperson iklædt mørk tøj. Personen advarede hende mod at fortælle, hvad hun havde set, og konfiskerede samtidig hendes kompastegninger og notater, hvor alle fænomenets bevægelser er beskrevet.

Men Hensons beretning adskiller sig på et springende punkt: Ikke nok med, at hendes observation er havnet i de officielle arkiver hos Public Record Office i Kew, men MIB'en er identificeret som en ansat hos Special Investigation Section, en elitedivision i British Royal Air Force kendt som Provost and Security Services (P&SS).

P&SS har til opgave at undersøge kriminalitet og disciplinære forseelser blandt Royal Air Forces personale, sikkerhedskontrol og udstedelse af ID-kort og tilladelser. Undersøgere tilknyttet P&SS er også trænet i kontraspionage (CI). Undervisningen i kontraspionage finder sted på RAF Police School, og fremtidige kandidater til kontraspionagen skal tage specielle kurser i emner som computersikkerhed og -forskning. Før man kan beskæftige sig med CI-arbejde, skal kandidaterne have opnået rang af korporal inden for RAF Police. Efter afsluttede kurser kan man så blive ansat på en Royal Air Force base med CI-tjeneste i en P&SS enhed.

CI-undersøgere er ansvarlige for sikkerheden på Royal Air Force baserne, hvilket indebærer, at de står for opbevaring af klassificerede dokumenter, sager om spionage og beskyttelse af kongelige og VIP-besøgende på RAFs baser.

At en organisation af den kaliber vil være så stærkt interesseret i ufoer, er mildt sagt meget interessant. I den fortroligt stemplede rapport om Anne Hensons observation udfærdiget af sergent S. W. Scott fra P&SS's Spe-

cial Investigation Section står der:

”FRØKEN ANNE HENSON, 16 år, oplyste, at hun den 30. august 1962 mellem kl. 22.30 og 22.55 åbnede vinduet i sit værelse, som vender mod NNØ, og så et mindre stjernelignende objekt, som så ud til at være rødt og grønt med flammer, der kom ud af det. Det var lidt større end en gennemsnitlig stjerne og så ud til at være rundt. Efter omkring 2½ minut blev det meget lille, og hun kunne kun se det gennem en kikkert. Hun var sikker på, at det ikke var et flys navigationslys, da hun havde set sådanne mange gange og derfor let kunne genkende dem.

Hun så ikke efter det igen før den 17. oktober 1962, da hun igen så objektet, denne gang dog sløret af en let dis. Ved hjælp af en kikkert sammenlignede hun objektet med flere stjerner og bemærkede, at stjernerne var sølvhvide, mens objektet var rødt og grønt. Nær ved og over objektet så hun et andet og lignende, men mindre objekt. Hun lagde også mærke til, at det var anderledes i farven end det oprindelige objekt, som nu udsendte grønne og orange flammer.

FRU C. HENSON, ANNE HENSONs mor, sagde, at hun havde set det objekt, som hendes datter fortalte om. Hun kunne ikke forklare noget om objektets identitet, men hun var af den mening, at det ikke var en stjerne. Hun afviste at skrive en erklæring.

Observationsstedet blev besøgt den 1. november 1962, da det var skyfrit og alle stjerner synlige. FRØKEN HENSON fortalte dog, at objektet ikke var at se den nat. Observationstiden var en time, men der blev intet set.

FRØKEN HENSON blev bedt om at fortsætte observationerne, og næste gang hun så det at tegne et diagram, som viste dets position i forhold til stjernerne. Det ville hun godt.

Den 28. november 1962 var der igen en mulighed, og [observatørens adresse] blev besøgt igen. Men selv om observationen varede to timer, og himlen forblev skyfri, var der intet at se. FRØKEN HENSON blev interviewet og fortalte, at hun havde set objektet igen i to tilfælde, men selv om hun som lovet havde tegnet et diagram, havde hun glemt at notere datoerne. Hun sagde, at hun fortsat ville holde øje med, om objektet dukkede op igen og så tegne et nyt diagram og sende det med posten til hovedkvarteret.

FRØKEN HENSON har rapporteret et uidentificeret flyvende fæno-

men og tegnet et diagram, der viser dets position i forhold til stjernerne. Objektet er ikke set af undersøgeren, som derfor ikke kan udtale sig om dets identitet.

Der er ingen tvivl om, at FRØKEN HENSON er en troværdig person, selv om 16 år gamle piger ofte er tilbøjelige til at have en livlig fantasi. FRØKEN HENSON bakkes op af sin mor, en person på omkring 50 år, som synes meget oprigtig. Sagen bør sendes til Department of Air Ministry.”

En kopi af sergent Scotts rapport blev til sidst sendt til et Air Force Intelligence kontor, som konkluderede, at Anne Henson ganske enkelt havde misfortolket et himmellegeme, såsom en stjerne eller en planet. Dette er en meget sandsynlig forklaring. Vigtigere er det imidlertid, at denne sag afslører, at det nu er dokumenteret, at officielle personer i mørkt tøj har besøgt ufo-observatører, har advaret dem om ikke at tale om deres ufo-observation og har konfiskeret data. Det vigtigste er nok, i hvert fald i Storbritannien, at disse besøgende i mørkt tøj ser ud til at komme fra en elitedivision i Royal Air Force og er uddannede i kontraspionage og spionage.

Det er også værd at bemærke, at kort efter, dokumenterne om Anne Hensons observation blev deklassificerede, forsvandt de kortvarigt fra arkiverne hos Public Record Office (PRO). Der var da rygter om, at de var frigivet som følge af en fejl i Forsvarsministeriet. Da der på parlamentarisk niveau blev stillet spørgsmål om dokumenternes forsvinden, dukkede de ret hurtigt op igen hos PRO. Dette illustrerer MIB-mysteriets følsomme og kontroversielle natur.

Vi vil ikke påstå, at vi har løst problemet omkring Men in Black, da mange af beretningerne blæser i vinden og går i retning af en paranormal natur. Vi tror imidlertid, at oplysninger i arkiverne hos Provost and Security Services, CIA, FBI og U.S. Air Force tyder på, at i hvert fald nogle af MIB-observationerne kan føres tilbage til verdens forskellige efterretningsvæsner, som helt sikkert er interesseret i ufo-gårdens kompleksitet. Spørgsmålet er: Hvorfor? □

Kilde:

Strange Secrets. Real Government Files on the Unknown, Paraview Pocket Books 2003/ Oversættelse: -for & kmh

Spøg og skæmt

AF
OLE HENNINGSEN

Luftige lys

Den tyske ufo-organisation CENAP (Centrales Erforschungsnetz aussergewöhnlicher Himmelsphänomene) har gennem en lang årrække haft tradition for ud på aftenen at opsende varmluftballoner, når man har været til årsmøde i organisationen. Hensigten har været at vække opmærksomhed omkring årsmødet, men desuden også at påvise, hvor nemt det er at skabe ufo-observationer.

Tidligere fremstillede man ofte selv ballonerne af store stykker sammenlimet silkepapir og forsynede dem med et stykke metaltråd på tværs i åbningen i bunden. Her kunne man anbringe en tot vat vædet med sprit. Når spritten blev antændt, løftede ballonen sig kort efter og fløj af sted pga. den opvarmede luft.

Det var ofte et flot syn med den lille, lysende flamme, som også kunne oplyse dele af ballonen på vej op og hen over himlen. En sådan ballon skulle ikke langt væk, før det var svært at afgøre, hvad der var tale om. Denne slags legetøjs-varmluftballoner har i årenes løb givet anledning til adskillige indberetninger til ufo-organisationer verden over – også i Danmark.

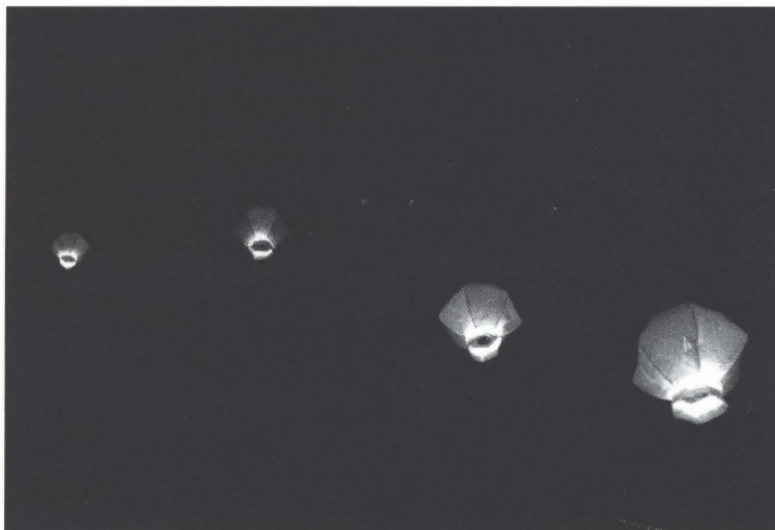
I adskillige år har de tyske ufo-organisationer og ufo-interesserede holdt fælles årsmøder, hvor man i et uformelt forum kunne høre foredrag, drøfte ufo-fotos, videoer og aktuelle observationer. De senere møder har været holdt i Cröffelbach i Tyskland.

Mødet i starten af oktober 2003 var ingen undtagelse, hvad angår opsendelse af adskillige varmluftballoner. Det bragte endda overskrifter frem i aviser og meldinger i nyhedsgrupper på internettet om formationer af ufoer over Tyskland.

Opsendelsen af varmluftballonerne fra Cröffelbach forberedes.

(Foto: Hansjürgen Köhler, CENAP)

Formationsflyvning af de opsendte varmluftballoner
(Foto: Hansjürgen Köhler, CENAP)

Vore kolleger i UFO-Sverige på den anden side af Sundet havde et større møde den 6.-7. september 2003, hvor man afholdt rapportoptagerkursus i Björsjö. Sådanne rapportoptagerkurser har nu været en tradition for UFO-Sverige siden 1977, ligesom det også var i SUFOI i flere år.

Nu har UFO-Sverige også taget "den tyske tradition" op og opsendte syv "ufo-balloner", altså varmluftballoner, der, som formanden Clas Svahn udtrykte det, "ikke er til at identificere på få kilometers afstand."

I starten af august måned 2003 udløste en varmluftballon, der *ikke* var opsendt af ufo-interesserede storalarm i området Römerberg/Harthausen i Landkreis Ludwigshafen i Tyskland. Meldingen til politi og brandvæsen lød en lørdag aften ved 22-tiden på, at en varmluftballon (man troede, der var tale om en bemanded varmluftballon!) var styrtet brændende til jorden. Udover politi og brandvæsen deltog flere frivillige brandkorps fra omkringliggende byer i eftersøgningen, hvor man også fik hjælp af en redningshelikopter fra Karlsruhe.

UFO-Sveriges syv "ufo-balloner" er ikke til at identificere på få kilometers afstand.
(Foto: Clas Svahn)

Eftersøgningen blev afblæst efter midnat, da politiet efterhånden fandt det godtgjort, at der måtte være tale om en ballon fra spøg og skæmt-afdelingen.

Man fandt ikke ud, hvem "afsenderen" var, men myndighederne bad i dagspressen om oplysninger fra befolkningen, så man kunne få held til at sende regningen for den forgæves eftersøgning videre til rette vedkommende, der dog ikke har meldt sig.

Vi omgås i SUFOI i skrivende stund *ikke* med aktuelle planer om at vække opsigt på den danske aften- og nattehimmel ved opsendelse af sådanne "spøgefugle", men spændende kunne det da være ved en passende lejlighed – hvis altså de rette myndigheder var underrettet på forhånd.

Svensk gadelygte i fokus

Det er sjældent, at ufo-organisationerne bliver præsenteret for et foto, hvor der tilsyneladende midt i et forholdsvis beboet område svæver "en vaskeægte ufo" – et tilsyneladende stort, solidt, metallisk, objekt tæt på fotografen. Og så ved højlys dag! Men det var, hvad der skete for UFO-Sverige i juni 2003.

Tirsdag den 24. juni kom der en e-mail ud over det sædvanlige, fortæller Andreas Ohlsson i organisationens tidsskrift *UFO-Aktuellt* nr. 3, 2003. Mailen indeholdt et foto og en kort kommentar fra en mand, der fortalte, at hans 10-årige datter havde taget billedet den 21. juni 2003 med hans digitale kamera af mærket Nikon D1X.

Billedet var taget under en biltur fra Stockholm til Djursholm af datteren, der sad på bagsædet af hans bil. Faderen og datteren bor ikke sammen, og ingen af dem opdagede noget usædvanligt på himlen under kørslen, meddelte faderen, der i mailen betegnede sig selv som "skeptiker".

Andreas Ohlsson er et fremtrædende og erfarent medlem af UFO-Sverige, og han telefoninterviewede straks faderen og datteren samme dag, som mailen var indløbet til UFO-Sverige.

Faderen fortalte i telefonen, at han selv var fotograf. Klokken var 21.26 ifølge kameraets data. Han kunne dog ikke gøre nøjagtigt rede for, hvor det kunne være taget under bilkørslen.

Datteren bekræftede telefonisk over for Andreas Ohlsson, at hun havde taget nogle fotografier, medens de kørte, uden at hun havde set noget udsædvanligt. Derimod havde faderen ringet senere på aftenen og fortalt hende om objektet på hendes billede. Datteren var utroligt forbavset og mente så, at det måtte være et ufo, forklarede hun Andreas Ohlsson.

Han siger videre:

"Hvis der var en, der havde pillet ved dette billede, lød det bestemt ikke til at kunne være hende."

Andreas Ohlsson ringede efterfølgende igen til faderen og aftalte, at de skulle mødes alle tre snarest muligt og tale sammen. Samtidig ville der så være mulighed for at få lidt flere detaljer om selve kørslen, tekniske detaljer omkring kamera m.v. Men dette møde blev nu ikke

til noget. Samme aften indløb der en mail fra faderen, hvor han skrev, at billedet var svindel.

I mailen fortalte han, at hans sambo havde erkendt, at hun skulle have manipuleret med og redigeret fotografiet i pc'en, medens han selv havde været i bad. Disse ting blev efterfølgende bekræftet i en ekstra telefonsamtale.

"Forklaringen skulle i virkeligheden søges over vore hoveder i form af en almindelig gadelampe, der først tilfældigvis var fotograferet og dernæst redigeret bort i pc'en," fortæller Andreas Ohlsson i sin artikel i *UFO-Aktuellt* og tilføjer:

"Det forklarer også, at datteren ikke så noget usædvanligt, da hun tog sine billeder. Min sympati går nu også til den skuffede 10-årige pige, der troede, hun havde taget et sensationelt ufo-foto."

Via moderne billedbehandlingsprogrammer som fx Adobe Photoshop er det en let sag at kopiere et stykke af den øvrige himmel og placere det oven på lygtepælen i billedet, så selve gadelampen tilsyneladende ses svævende i luften. Men hvor befandt lygtepælen og gadelampen sig så?

Formanden for UFO-Sverige, Clas Svahn, og hans kone Anneli, var blevet nysgerrige, men kørte en hel aften forgæves rundt i området ved Djursholm i et forsøg på at finde den famøse lygtepæl.

Andreas Ohlsson og Clas Svahn medvirkede den 5. august 2003 i optagelserne til en radioreportage for Sveriges P4 sammen med radiojournalisten Antonio de la Cruz.

Det så på billedet ud til, at vejen, hvorfra billedet var taget, måtte være noget bredere end de normale villaveje i Djursholm-området. Derfor kørte de nu alle tre rundt i nærheden af motorvejen E4 fra Haga mod Solna uden for Stockholm i et forsøg på at indkredse ufo-lygtepælen. Og det lykkedes.

I omegnen af afkørslen mod Hagalund fik de pludselig øje på lygtepælen, muren og træerne. Lygtepælen hørte til en gangsti ind til en bebyggelse, der lå lidt højere end motorvejen, og det lykkedes dem også at finde et passende sted, hvorfra de kunne fotografere tæt på den stærkt trafikerede motorvej.

Sådan lykkedes det altså denne gang ved ihærdighed og held at opklare og afmystificere en ellers spændende fotosag.

Billedbehandlingsprogrammer som fx Adobe Photoshop og Photo

UFO over Stockholm. Det digitale foto, der blev sendt til UFO-Sverige, så spændende ud. Men hvad var det? (Foto: UFO-Sveriges arkiv)

Elements er nu så udbredte på alle computere, at vi må regne med at se flere manipulerede, redigerede eller direkte konstruerede ufo-fotos. Samtidig rummer de samme billedbehandlingsprogrammer spændende muligheder for nærmere at analysere de mere interessante fotografier, der trods alt stadig dukker op og indsendes til ufo-organisationer til nærmere undersøgelse. □

UFO-Sveriges Andreas Ohlsson interviewes af Sveriges Radios "Efter 3:s" journalist Antonio de la Cruz efter fundet af den famøse gadelygte.
(Foto: Clas Svahn)

UFO-Sverige fandt stedet, hvor "ufo"-billedet var taget. Samtidig fandt man svaret: Ufoet var en gadelampe.
(Foto: Clas Svahn)

Det hemmelige Skyhook projekt

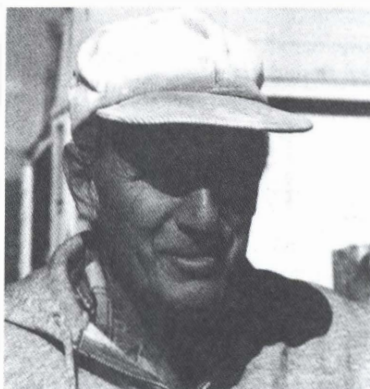
I 1947 blev flyvninger med hemmelige, højtflyvende og langtrækkende Skyhook-balloner påbegyndt. De returnerede ofte deres last, og flyvningerne fortsatte i årtier. Dette hemmelige koldkrigs-program har sandsynligvis været årsag til mange væsentlige aspekter inden for ufo-mythologien. Her løfter en deltager noget af sløret.

AF
B.D. GILDENBERG

Jeg havde travlt med at kalibrere instrumenterne til det top-hemmelige Project Mogul i foråret 1947. Set i bakspejlet havde jeg ingen anelse om, hvilket projekt jeg arbejdede med. Min klassificering rakte ikke længere end til den laveste ende af "Fortroligt". Jeg var uvidende om projektets virkelige navn i yderligere 48 år, indtil 1995.

Velkommen til det klassificerede Skyhook-program og Den Kolde Krigs hemmelige verden! Med denne gennemgang vil jeg forsøge at kaste lys over mange af fortidens klassificerede programmer og se på, hvordan de har bidraget til ufo-myten, og se på hvorfor denne rette sammenhæng aldrig er blevet fuld belyst.

Jeg skriver ud fra en 35 år lang professionel karriere som Skyhook ballon-specialist og med stor erfaring med de fleste andre relevante programmer. Jeg var også efterforsker ved et særligt Project Blue kontor, og år senere arbejdede jeg på Pentagons Roswell-rapport.

Bernard D. "Duke" Gildenberg har 35 års erfaring med Skyhook-operationer og tillige 22 års arbejde som konsulent. Han har været forfatter og medforfatter til mange artikler i skeptiske tidsskrifter. Han har også arbejdet med kryptografi i Pentagon under Anden Verdenskrig, skrevet med på Pentagons Roswell-rapporter og medvirket ved de første test af kommende astronauter i tiden før NASA. I øjeblikket arbejder Gildenberg på en artikel om Blue Book-sager, som han mener at kunne kaste lys over.
(Foto: USAF)

En Skyhook-ballon er beregnet til at flyve i en forudbestemt højde. Den er normalt fremstillet af en speciel type plastic og kan bære flere tons last i dagevis. Den sidstnævnte evne blev i høj grad hemmeligholdt. Skyhook-ballonerne var enormt store. Gennemsnitsstørrelsen for ballonerne omtalt i denne artikel, var dobbelt så stor, som de 170.000 m³, Hindenburg rummede. Deres diameter var omkring 100 m med en "slap længde" på 150 m. Ballonen fløj primært i stratosfæren, og den skiftede farve, når den befandt sig i stor højde ved solopgang og solnedgang, mens jorden under den var næsten mørk. Disse karakteristika fik den til at virke som den perfekte "ufo-skaber".

Det er derfor mere end et sammentræf, at dette fartøjs fødsel i 1947 falder sammen med det 20. århundredes første ufo-feber. Feberen fik sit højdepunkt med Roswell-hændelsen og med Project Mogul som den primære kilde.

*Skyhook-opsendelse fra USS Valley Forge i 1960.
(Fotos: US Navy)*

Skyhook-programmet

Det primære opsendelsessted for Project Mogul var Alamogordo Air Base i New Mexico, vest for og derfor med flyveruter over Roswell. I 1947 blev der opsendt balloner i juni og juli, men der indløb ufo-rapporter fra østkysten før denne sommer (Brookesmith 1995). Dette var nogle test-opsendelser fra New Jersey og Long Island.

I sommeren 1947 var der også observationer i det vestlige og nordvestlige USA. I 1949 foretog flyvevåbenet en undersøgelse (Trakowski 1949), men fandt ikke en forbindelse mellem observationerne og Project Mogul, men flyvevåbenet havde heller intet kendskab til flådens program med at opsende klynger af balloner fra Colorado den sommer. Samarbejdet mellem de forskellige værn var ret begrænset i årene lige efter Anden Verdenskrig. De problemer, som denne rapport skabte, gav næring til ufo-mytologiens udvikling.

Klynger af vejrballoner opsendt fra både New Mexico og Colorado udløste bølger af rapporter om flyvende tallerkner over hele det vestlige USA. Ballonerne gik forud for plastic Skyhook-ballonerne, men deres styrke var, at de kunne flyve i en konstant højde.

For at hemmeligholde Project Mogul ønskede regeringen at have et opsendelseshold uden tilknytning til Project Mogul – som skulle opsende lignende balloner, men uden den hemmelige nyttelast. Aviserne blev inviteret til at overvære opsen-

delser på Alamogordo Air Base. År senere, da Roswell-legenden kom i søgelyset igen, hævdede visse ufologer, at Project Mogul blev brugt som et dække over, at det drejede sig om aliens.

I Alamogordo AFBs hovedkvarter var Mogul benævnt som en del af et missil-program. Det udløste endnu en sløringsmanøvre. Det faktiske formål med projektet var at foretage en registrering af fjerne atombombe-forsøg. Ukendt for Roswell-entusiasterne byggede mange efterfølgende projekter på teknikker udviklet under Project Mogul.

En uklassificeret afledning var Project Blue Book, flyvevåbenets undersøgelse af ufoer. Den oprindelige sponsor var flyvevåbenets materielkommando – hovedkvarter for Project Mogul. Project Blue Book blev startet i januar 1948 under titlen Project Sign. Project Mogul foranledigede udviklingen af USAF Skyhook faciliteterne på Alamogordo AFB (i dag Holloman AFB). De blev sandsynligvis styret af Cambridge Research Laboratories i Massachusetts, og stedet blev det primære USAF Skyhook opsendelsessted – stadig i brug den dag i dag. Officerer over hele landet indrapporterede til Project Blue Book. Deres funktion var at indsamle ufo-rapporter og sende dem til Blue Books hovedkontor på Wright Field, Ohio.

På Holloman AFB var Blue Book kontoret placeret i Skyhook-ballonbygningen. Denne placering byggede på det markant store antal

af rapporter, som det forholdsvis nye luftfartøj udløste. Dette kontor var også enestående på den måde, at det lige som Wright Field Center analyserede rapporter. Jeg blev ansat i Holloman Skyhook gruppen i 1951 som starten på en 30 år lang karriere og blev straks involveret i Project Blue Book.

Der var en mere diskret grund til denne specielle rolle. I 1951 blev vi det primære center for det uklassificerede Project Moby Dick. I mindst én pro-Roswell bog er projektet fejlagtigt dateret til 1947 og klassificeret som hemmeligt (Randle 1994). Sådanne misinformationer bidrager til myten om regeringens sløring.

Rygter og sløring

Project Moby Dicks officielle formål var at studere vindretninger i stratosfæren, målt under en tredages flyvning med Skyhook. Efter et års træning hos os, blev mandskab og udstyr flyttet til tre lokaliteter på vestkysten for at indlede den operative fase. Selv om det oplyste formål resulterede i en endelig rapport om vindforholdene i stratosfæren, var der også en hemmelig fase. Moby Dick var rent faktisk et dække for det top-hemmelige projekt WS-119L.

Ud over det alfanummeriske navn havde hemmelige projekter også et hemmeligt navn, som varierede i takt med projektets skiftende faser. Dette program hed Project Gopher på vores Alamogordo AFB opsendelsessted. Det fik senere

navne som Grayback, Moby Dick Hi, Gentry og Grandson.

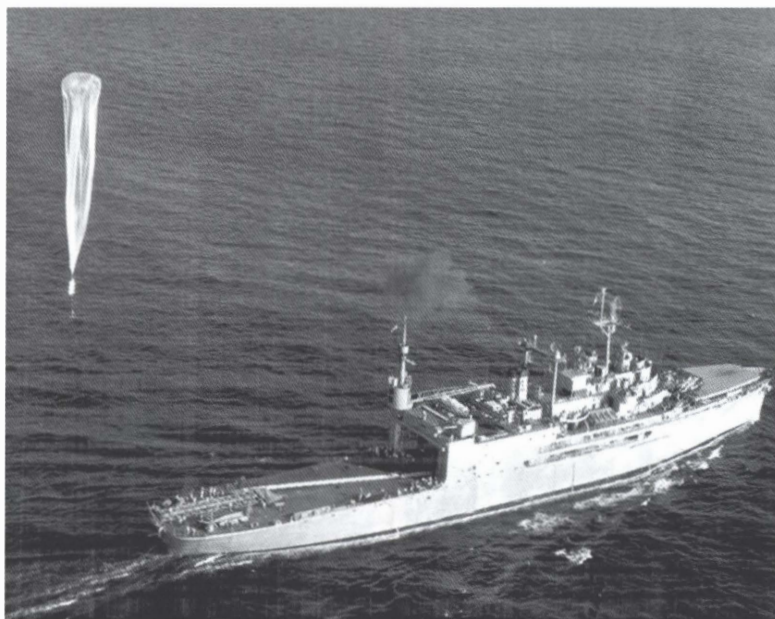
Selv "WS"-forkortelsen var et dække, da det ikke var et våben-system. Det aktuelle projekts mål var ballonovervågning af Sovjetunionen. Alt dette er omtalt i en fortræffelig bog af historikeren Curtis Peebles (Peebles 1991). Project Moby Dick indsamlede data for Project Gopher, selv om informationerne også frembragte uklassificerede data til meteorologisk brug.

Vi foretog fem Gopher (WS-119L) testflyvninger i 1951 og 1952 fra vores Air Force Skyhook Center. Lasten, som blev opbevaret i en hangar under flyvningen, blev bevogtet af bevågnede vagter. Udenforstående så det, hvilket udløste rygter om blandt andet et hemmeligt Project Aquarius. I Randles "UFO Casebook" (Randle 1989) skriver han: "et muligt Project Aquarius, hovedkvarteret er i Alamogordo med en vigtig afdeling i Montana". Faktisk havde vi en mindre træningslejr i Montana. Myten om Project Aquarius er ret uklar, men har åbenbart noget at gøre med en MJ-12 komite, som ifølge Randles skulle stå for kommunikationen ved Roswell-aliens.

Sagen spidsede til, da CIA pludseligt dukkede op på vores kontor og ved opsendelsespladserne. Ufo-rapporterne toppede i 1952, da vores lokale Skyhook aktivitet steg fra 92 timer det foregående år til 694 timer i indeværende år. Desuden begyndte opsendelserne fra Moby Dick West Coast. De foretog sammen med opsendelsesstederne i Missouri og Georgia 640 flyvninger.

CIA forlangte, at vi ikke kommenterede det kraftigt stigende antal Skyhook-rapporter. Strategien var at skabe en ufo-bølge over USA og udbrede den til USSR, når vores WS-119L Skyhooks ankom dertil. Ironisk nok virkede knebet, for det sovjetiske flyvevåben opsnappede ikke den første bølge. De tillod indbyggerne at spille med i vores ufo-spil. Det ophørte dog, da et par utætte Skyhooks blev skudt ned, og deres last blev fremvist sammen med en protest til præsident Eisenhower.

Det komplekse samspil mellem Moby Dick, WS-119L og ufo-rapporter gav dengang vores Blue Book kontor en vigtig rolle. Eftersom det top-hemmelige WS-119L først blev deklassificeret 30 år senere, kan sammenhængen først belyses nu.

Skyhook-opsendelse fra USS Norton Sound 1.500 sømil syd for Hawaii i juli 1949. (Foto: Jim Halbert)

Skønt WS-119L i den tidlige fase blev opsendt fra Europa og Tyrkiet, blev WS-461L i slutfasen opsendt fra Stillehavet. Der var en direkte parallel til Moby Dick, hvor det uklassificerede Project White Cloud havde opsendelser fra Stillehavet for at indsamle data til WS-461L. I april-1994 udgaven af bladet "Omni" hævder en pensioneret person fra flyvevåbenet at have sikre beviser på ufo-aktiviteter. Han havde set nogle uddrag fra en logbog fra European NATO Command Center fra 1958. De oplyste, at ufoerne kom fra USSR i 30.000 meters højde. Det er en meget fin beskrivelse af WS-461L, der kommer flyvende ind fra Stillehavet.

Hele Skyhook overvågnings-programmet gav kun marginale data, men dets teknikker indgik senere i satellit-programmer. Sovjetunionen var desuden så imponeret, at de udviklede flere højtflyvende fly, som skulle opsnappe vores Skyhooks! I 1960'erne fik premierminister Khrushchev den vane i protest at slå med sin sko i bordet i FN. I et af de tilfælde fremviste han lasten fra en WS-119L, måske med nogle af vores folks initialer på.

I slutningen af 1952 tilbragte jeg en måned på Edwards AFB, Californien, hvor jeg skulle fremlægge planerne for en tredages Moby Dick flyvning, som specificeret i min rejseordre. 40 år senere erfarede jeg fra Peebles' bog "The Moby Dick Project" (Peebles 1991), at jeg i virkeligheden havde arbejdet på et

top-hemmeligt program ved navn Flying Cloud, WS-124A!

Skyhooks blev vurderet til at kunne bruges som ballon-bombere, hvis der skulle blive krig. Den mulige last inkluderede nukleare sprænghoveder, men programmet blev opgivet, da man fik interkontinentale ballistiske missiler.

UFO-mytologi

Der var flere, mindre væsentlige hændelser i forbindelse med disse programmer. Fra Alamogordo AFB sendte vi i 1952 F-86 jet-fly på vingerne for at se, om de kunne "fange" vores Skyhooks i forskellige højder. Øvelsen havde til formål at undersøge, hvad Sovjetunionens jagere ville opleve, når vores overvågningsballoner ankom. Hændelse blev beskrevet i Timothy Goods "Above Top Secret" (Good 1988), udgivet 36 år senere. Det er et klassisk eksempel på, hvordan skildringer af klassificerede militære forsøg gennem årtier kan ændres til noget helt usædvanligt. Dato og flytype var korrekt, men resten blev beskrevet som et forsøg på at fange en flygtende ufo, som kunne svæve og accelerere med en hastighed på 1.100 km/t.

Alamogordo Air Force Base ændrede i 1953 navn til Holloman AFB. Den 27. oktober samme år opsendte vi en uklassificeret last. Det lykkedes ikke at få den ind på den rette kurs, og seks dage senere fandt Royal Air Force den over At-

lanterhavet med kurs mod London! Det skabte selvfølgelig ufo-hysteri (Good 1988). Aviserne skrev, at det ikke kunne være en Skyhook, da der ikke var en sådan aktivitet i Europa, men højde og bevægelsesmønster stemmer med vores fartøjs evner. Ironisk nok vidste britiske efterretningsfolk, hvad det var, men ville ikke afsløre objektets identitet. De var også involveret i WS-119L programmet, og der blev foretaget testflyvninger fra Skotland. Denne hændelse er stadig fremhævet i ufo-litteraturen som en klassisk ufo-observation.

Vi foretog nogle få klassificerede flyvninger sidst i 1950'erne og 1960'erne. Fra nogle af dem droppede vi specielle lysbomber om natten fra 35 kilometers højde. Som forudsagt udløste det en del ufo-rapporter.

Philip Corsos bog "The Day after Roswell" (Corso 1997) indeholder mange betydelige fejl, også om nogle af Wernher von Brauns tyske videnskabsmænds færden. De delte bygning med os på Holloman AFB. 60 sider i bogen er helliget det – ifølge Corso – engang hemmelige U.S. Army projekt om en månebase kaldet Project Horizon. Planerne dukkede op i 1959, men blev droppede, da Project Apollo havde tømt pengekassen. Corsos historie er spækket med forkerte henvisninger til alien aktivitet på Månen. Det interessante er, at samme år arbejdede mit Skyhook Center med et klassificeret projekt for hæren, kodenavn Project Horizon! Det havde intet med månebaser at gøre, men dre-

jede sig om fotografiske studier af horisonten. Formålet var at indhente informationer, som kunne bruges af styrede missiler.

I 1967 og 1969 fløj vi med mere avancerede, klassificerede overvågningskameraer. Disse kameraer var enorme. De vejede fra 2.500 til 3.500 kg og var anbragt i tre meter lange cylindre. De blev fulgt af adskillige helikoptere med bevæbnet militærpoliti, som bevogtede lasten efter landing. Når man husker på, at Roswell ofte lå på flyveruten for disse flyvninger, kan de meget vel have givet deres bidrag til ufo-myten – og tiden arbejder for skabelsen af sådanne myter.

Skyhook-hændelser nær ved og på jorden fremprovokerede flere ufo-beretninger end balloner i stor højde. Der var en bølge af den slags hændelser i 1960'erne (Peebles 1994), som fik stor medieomtale. De står endnu i dag som en garant for ægte ufo-observationer, og rummer de mest detaljerede vidneberetninger.

En af disse hændelser har en alvorlig overtone og foregår på et meget følsomt militært område. Den er omtalt i Goods bog "Above Top Secret" (Good 1988). "En metallisk diskosformet ufo med blinkende lys fløj langsomt over området. Den standsede og svævede omkring 170 m over jorden, hvorefter den pludselig steg lodret i vejret og forsvandt med meget høj hastighed" (det var i marts 1967). Stedet var et Minuteman missilområde ved Minot i North Dakota. Jeg blev mistænksom, da jeg havde læst om

det, og var opmærksom på, at det top-hemmelige Skyhook-program havde et opsendelsessted i Dakota. Der var andet i beskrivelsen, som temmelig præcist kunne identificere programmet.

Det aktuelle program var Project Grab Bag, også kendt som Sky Dipper eller Cold Ash. Igen havde man et ikke-klassificeret program som dække, Program Ash Can. Begge programmer foretog indsamlinger af radioaktivt nedfald i stratosfæren. Efter flåden havde haft en kort testperiode, blev Grab Bag, nu under USAF, operationelt i 1956, og fortsatte ind i 1970'erne. Dets højt klassificerede formål var at indsamle detaljer om Sovjetunionens plutoniumproduktion. Selv vores Project Ash Can tiltrak sig mere opmærksomhed end Skyhook, da faldskærm og last blev opsnappet i luften af et USAF fragtfly. Det bragte prompte beretninger om, at et fragtfly var blevet angrebet af en ufo, mens moderskibet (Skyhook-ballonen) svævede højt oppe.

Grab Bag var en særlig ufo-skaber. Efter indsamlingerne i stratosfæren blev gassen langsomt lukket ud gennem et rør i toppen af Skyhook. Hele enheden sank derefter ned i en højde på under 1.000 m over jorden. Her udløste den en faldskærm med lasten, mens ballonen, der nu var uden last, skød op i vejret som en raket for til sidst måske at eksplodere. Da de fleste af disse aktiviteter fandt sted om natten, udløste Grab Bag sandsynligvis de mest detaljerede ufo-beretninger i litteraturen. Fx: "Et kegleformet objekt dalede ned fra himlen. Det svævede omkring 1.000 m over jorden. En mindre ufo landede lige under." (Brookesmith 1995).

Dette er en meget fin beskrivelse af en typisk Grab Bag-operation.

Minuteman-tilfældet, hvor en ufo steg lodret i vejret og forsvandt med meget høj hastighed, tyder på, at det var en ballon, der havde smidt sin last og derfor hurtigt steg til vejrs, mens den ødelagde sig selv.

Projektet blev fulgt af tre helikoptere. Hvis vinden var svag, ville hele enheden "falde" langsomt til jorden. Her beskriver ufo-rapporterne meget tydeligt processen:

"Røde lys, som langsomt svævede over hovedvejen, landede på en mark i nat. Det lignede en to-etagers bygning med andre lys grupperet rundt på den. Lysene svævede rundt om det centrale objekt." (Fawcett and Greenwood 1984).

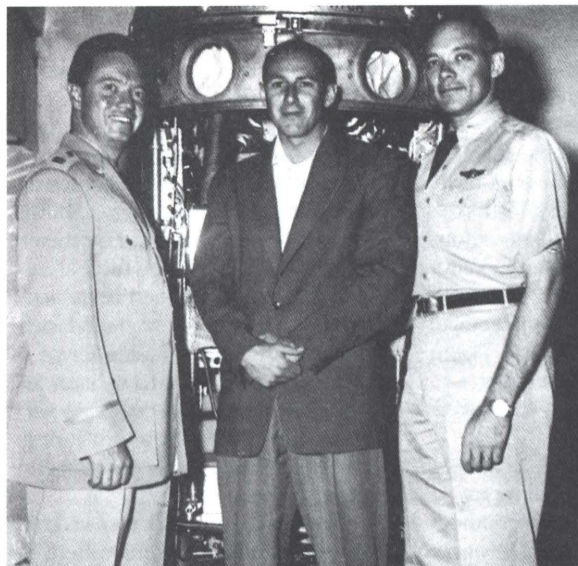
Et fire tons tungt kamera klargøres inden opsendelsen med en Skyhook-ballon. (Foto: USAF)

Lasten havde faktisk røde lys. De andre svævende lys var helikopterne. Lige før landingen blev det indsamlede ført over i en anden container ved hjælp af en kraftig centrifugalblæser. Den larm forstærkede mysteriet. Af og til overførte mandskabet det indsamlede til metalcylindre, hvilket gav flere mærkelige lyde i mørket.

Der blev også rapporteret andre aktiviteter: "Der var strålingsfelter og andre former for energi med direkte forbindelse til den svævende eller landede ufo." (Brookesmith 1995). Radioaktiviteten, der var meget lille, kom fra det indsamlede materiale, som personalet førte over i en anden container.

Læserne vil nok undre sig over, hvorfor Grab Bag folkene ikke gav sig til kende uden at afsløre noget om det hemmelige projektet, når de nu var opdaget af de lokale myndigheder. Svaret er, at aktiviteten var så højt klassificeret, at de ikke under nogen omstændigheder måtte oplyse bare det mindste om deres mission. Programmet skabte helt naturligt mysterier og var en sand skattekasse for ufo-folkloren.

På vores Holloman AFB Skyhook Center fortsatte vi med at opsende en bred vifte af klassificerede overvågningskameraer, nu med en vægt på op til fem tons. Igen blev de fulgt af helikoptere med bevæbnet militærpoliti (MP'er). Befolkningen i det sydlige New Mexico var vant til at se militærhelikoptere på forskellige missioner. I 1975 sendte vi et antal overvågningskameraer på mission over det nordøstlige New Mexico, hvor militærhelikoptere var et mere sjældent syn. Det skabte mistænksomhed. "Uidentificerede helikoptere" hjalp med til at forstærke Grab Bag som en ufo-generator, og udløste de

Bernard D. Gildenberg (i midten) fotograferet i maj 1957 foran gondolen "Man High I". Til venstre ses "Man High I"-piloten kaptajn Joseph W. Kittinger, Jr. Til højre står en anden pilot i projektet, oberstløjtnant David G. Simons.
(Foto: USAF)

senere myter knyttet til militærhelikoptere.

I 1975 var der en bølge af beretninger om mishandlet kvæg fra Colorado og det nordøstlige New Mexico. Mystiske helikoptere var en del af scenariet. The Albuquerque Journal skrev: "Spøgelseshelikoptere" summede omkring gårdene (Peebles 1994). Tilstedeværelsen af bevæbnede MP'er om bord i helikopterne gjorde det hele endnu mere mystisk. Luftfartsmyndighedernes områdekoordinator bekendtgjorde, at der ville blive foretaget en undersøgelse af denne bølge, men det blev aldrig afsløret, hvad man fandt ud af. FBI blev også involveret, men med samme resultat. Begge agenturer fandt meget hurtigt ud af, at det drejede sig om vores højt klassificerede program. Deres "sagen afsluttet"-reaktion er stadig i dag en hjørnesten i historierne om regeringens sløringer.

Det er klart, at de hemmelige Skyhook ballon-programmer har forstærket regeringens sløringer

og skabt et stort antal ufo-beretninger, observationer og myter. Klassificerede fly bidrog også til ufo-loren under Den kolde Krig. U-2 overvågningsflyene fulgte ofte WS-119L-operationerne over USSR. Det udløste lignende ufo-rapporter – selv under træningsflyvningerne i USA. I modsætning til overlydsfly kunne Skyhooks ses i lang tid, og de landede med deres mærkelige last langt fra deres opsendelsessted.

Det er vigtigt, at alle disse aktiviteter nu afsløres. Project Grab Bag skabte de mest detaljerede beskrivelser af ufo'er i litteraturen. Selv relativt skeptiske personer har undret sig over disse observationer – de anså dem for at være for komplekse til at blive afvist. Jeg håber, at disse afsløringer kan give et vigtigt indblik i det, der foregik bag kulisserne under Den kolde Krig.

Pentagon offentliggjorde de første to detaljerede rapporter i 1995 (Weaver and McAndrew 1995). I disse rapporter kan man læse, hvordan det top-hemmelige Project Mogul skabte Roswell-mysteriet. Læserne undrer sig måske over, hvorfor det samme ikke er sket med de andre dengang klassificerede hændelser, som er nævnt i denne artikel. Faktisk var det kun på grund af et kongresmedlems ihærdighed, nu afdøde Steve Schiff fra New Mexico, at Pentagon overhovedet ville beskæftige sig med Roswell-sagen. Da jeg har været med til at skrive den endelige rapport (McAndrew 1997), kan jeg afsløre, at der var stor modvilje mod hele processen. Vi troede adskillige gange, at det hele ville blive aflyst. Det var kun på grund af en indgriben i sidste øjeblik fra flyvevåbnets øverste

(Foto: USAF)

chef, at rapporten til sidst blev of-fentliggjort. Mange af Pentagons autoriteter mente, at Roswell og ufo-forskning generelt ikke var værd at beskæftige sig med, da andre sager af større national betydning pressede på.

Ud over at give præcise beskrivelser af vores isenkrams brug i projektet handler nogle ufo-rapporter også om aliens og andre typiske elementer fra ufo-mytologien, fx bilstandsninger og brændemærker på huden.

Vi kan beklage eller undre os over den vedvarende tørst efter ikke-jordiske fantasier, men en vismand i det gamle England har en passende bemærkning, som også kan beskrive denne moderne mytologi:

Fantasia er så fuld af former, at den alene er helt fantastisk (*Shakespeare, Twelfth Night, Act I, Scene I*). □

Referencer:

- Brookesmith, Peter. 1995. *UFO: The Complete Sightings*. New York: Barnes & Noble: 37, 83, 39.
- Corso, Philip. 1997. *The Day After Roswell*. New York: Simon & Schuster.
- Fawcett, Lawrence, and Barry Greenwood. 1984. *The UFO Cover-Up*. New York: Simon & Schuster: 19.
- Good, Timothy. 1988. *Above Top Secret*. New York: William Morrow: 35, 272, 300.
- McAndrew, James. 1997. *The Roswell Report: Case Closed*. Washington, D.C.: Government Printing Office.
- Peebles, Curtis. 1991. *The Moby Dick Project*. Washington: Smithsonian Institution Press: 128.
- Peebles, Curtis. 1994. *Watch the Skies*. Washington: Smithsonian Institution Press: 153-154, 216.

- Randle, Kevin, and Donald Schmitt. 1994. *The Truth About the UFO Crash at Roswell*. New York: Avon Books: 154.
- Randle, Kevin. 1989. *The UFO Casebook*. New York: Warner Books: 175.
- Thomas, David. 1995. Recollections of Project Mogul. *Skeptical Inquirer* 19 (4) July/August: 15-18.
- Trakowski, Captain. 1949. Letter to Air Material Command. April 18.
- Weaver, Richard, and James McAndrew. 1995. *The Roswell report: Fact vs. Fiction in the New Mexico Desert*. Washington, D.C.: Government Printing Office.

Kilde:

Skeptical Inquirer, May/June 2004
Oversættelse: -for & kmh

Husker du jordlysene?

Tilbage i 1980'erne var en af de mest populære og kontroversielle nye teorier i ufologien, at "jordlys" lå bag ufo-observationerne. Man mente, at jordlys opstod, når klipperstykker blev knust mod hinanden langs forkastningszoner dybt nede i undergrunden – noget der kan sammelignes med den piezoelektriske effekt, som opstår, når kvartskrystaller knuses. Flyvende plasma, som gløder om natten og fremtræder sølvagtigt og metalisk om dagen, er en kandidat som forklaring på mange uforklarlige ufo-rapporter og "spøgelseslys" som fx Marfa-lysene i Texas og de lys, som har hjemsøgt Hessdalen i Norge.

Copyright Project Hessdalen

Copyright Project Hessdalen

Jordlys er enestående i ufologien, da de repræsenterer en teori, som kan efterprøves. Veteranen i forskningen af jordlys-mysteriet forfatteren, Paul Devereux, skrev to bøger om jordlys og fik på den måde

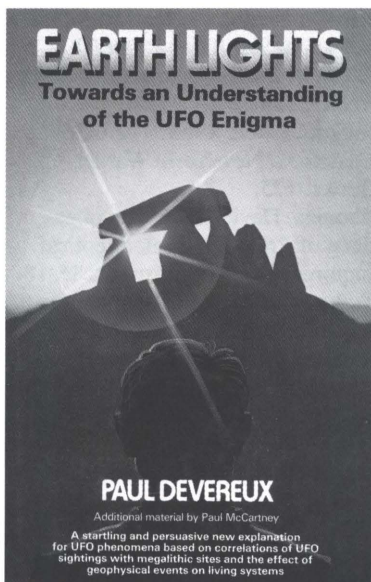
mange hidtil skeptiske videnskabsmænd til at tage et kig på de data, han havde indsamlet. Men tilhængerne af "fysiske" ufoer kunne ikke lide teorien, og jordlys blev kørt ud på et sidespor og overskygget af

alien-bortførelser og genoplivningen af Roswell-tilfældet.

Men jordlysene er ikke glemt, og i en artikel i *New Scientist* af Alberto Enriquez bliver teorien genoplivet og taget alvorligt som en

Disse to billeder er taget af Leif Havik den 12. februar 1983 kl. 17.53. Han befandt sig på Litlfjellet med front mod Hessdalen. På fotoet til venstre ses den nordlige del af Aspåskjølen. Lyset bevægede sig mod Litlfjellet og fulgte dalen mod venstre. Det højre foto er taget, lige før lyset forsvinder bag hjerget i den østlige del af Litlfjellet. Leif Havik anvendte et Nikon FG med en 50 mm linse. Læs mere om Hessdalen på: <http://hessdalen.hiof.no/>

Paul Devereux har sine egen hjemmeside på:
<http://www.pauldevereux.co.uk/>

mulig, seriøs jordskælvsvarsling.

I 1999 blev billeder af flyvende lyskugler (rapporteret af folk, som tog dem for at være ufoer) vist på tyrkisk tv, natten før et ødelæggende jordskælv dræbte 15.000 mennesker. Lignende lys blev set og fotograferet i 1968 under en se-

rie jordskælv i Japan, men seismologer kender ikke til de processer, der skaber lysene, og hvordan (eller hvis) de kan blive brugt til at forudsige jordskælv.

Nu er nye og interessante beviser dukket op på billeder taget fra rummet af vejr satellitter. Disse billeder viser usædvanlige infrarøde lys på jorden, i ugerne før man kan måle rystelserne. Sporene er så interessante, at det amerikanske Federal Emergency Management Agency (FEMA) vil støtte NASA og gå ind i undersøgelser af satellit-dataene.

NASAs videnskabsmænd har også planer om at efterprøve en ny teori fra fysikeren Friedemann Freund fra San Jose State University i Californien. Freund har foreslået en helt ny proces, der omfatter vulkansk materiale, som kan forklare både "jordskælvslys" og mærkelige varmeudstrålinger registreret af satellitter.

I mellemtiden har de gasser, som producerer plasma, været genstand for en undersøgelse af Mircea Sanduloviciu på Rumæniens Cuza Universitet. Forskerne har altid

været fascinerede af jordlysenes tilsyneladende intelligente opførsel. Sanduloviciu foreslår, at en af de tidligste former for liv, der opstod på Jorden, må have været intelligente gas- eller plasmakugler, der havde samme egenskaber som levende celler, hvilket betyder, at de var i stand til at reproducere sig selv, vokse og endda kommunikere med andre plasmaer. Hans forskning blev fornylig omtalt i en artikel af Mark Pilkington i The Guardian.

Så mens nogle ufologer fortsat spørger, hvorfor videnskaben ikke tager emnet alvorligt, har ET-troende ignoreret og overset data, der af videnskabsfolk bliver brugt til at efterprøve en videnskabelig hypotese. Vi kan nu se frem til en ny runde med interessante jordlys, og, hvis vi er heldige, skaber NASA måske en ufo ved at knuse nogle klippestykker i et laboratorium. □

Kilde:

Fortean Times nr. 178-lfor

Spøgelsesskibe – en fis i vandet?

Onsdag den 28. oktober 1981 blev en sovjetisk ubåd opdaget i en indsejling til et hemmeligt, militært område i Sverige. Mandskabet på U137 havde kludret i navigationen, og ubåden var gået på grund. Episoden udløste naturligvis hektisk diplomatisk aktivitet og blev samtidig indledningen til en 10-15 år lang periode med tusindvis af observationer af mystiske ubåde, kampklare frømand o. lign. i den svenske skærgård.

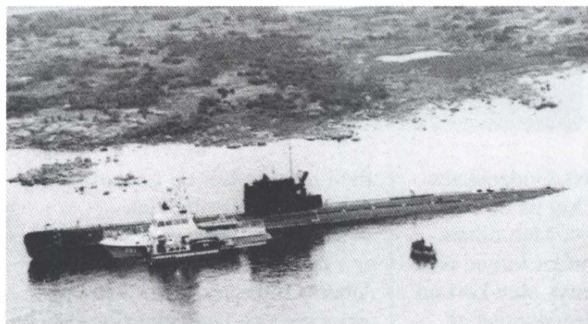
Selv da Den kolde Krig var en saga blot, fortsatte observationerne med at strømme ind til det svenske militær. Hvorfor fortsatte med at sende ubåde på spiontogter i

svensk farvand, når "fjenden" var forduftet?

Svenskerne brugte især undervandsoptagelser til at spore de mystiske aktiviteter. Mærkeligt nok

blev nogle af lydkilderne også registreret på meget lavt vand – kun en meter dybt! Her kunne vel næppe være tale om russiske ubåde?

Lydfænomenet kaldes kavitation

Svensk magtdemonstration omkring den sovjetiske ubåd.
 (Foto: Hans G. Friberg)

AF KIM MØLLER
 HANSEN

Whisky on the rocks – U137 gik på grund i den svenske skærgård den 28. oktober 1981. Ubåden var af whisky-klassen, meget gammel og udstyret med larmende dieselmotorer. Besætningen var dårligt uddannet og troede, at ubåden befandt sig øst for Bornholm og ikke i Gåsefjorden ved Karlskrona, hvor der i øvrigt ikke var noget vigtigt at udspionere.
 (Foto: Dan Hansson)

og kendes fra roterende propeller. Et andet lydfænomen, som blev sat i forbindelse med ubådsaktivitet, var "typljudet" – en uregelmæssig, poppende og brusende lyd. Den blev registreret første gang i 1985, da den svenske ubådsjagt var på sit højeste.

I en velskrevet artikel i Politiken den 20. juni 2004 fortæller Michael Rothenborg, at det nu endelig er blevet afsløret, hvorfra lydene stammer, og at mysteriet om de mange russiske ubåde i svensk farvand synes opklaret.

Rothenborg fortæller med "Fisk & Hav" nr. 57 (Danmarks Fiskeriundersøgelses tidsskrift) som kilde, at to specialister i undervandslyde nu står frem og offentliggør hemmeligstempletet viden.

Magnus Wahlberg (afd. for zoofysiologi på Aarhus Universitet) og Håkan Westerberg (det svenske Fiskeriverket) blev i 1996 tilknyttet det svenske forsvars task force af specialister inden for biologi, geologi, meteorologi og undervandslyde.

Allerede i 1996 vidste de svenske myndigheder, at det registrerede kavitations-fænomen ikke kom fra ubåde, men svømmende mink! Minks skarpe klør laver "ridser" i vandet og kraftigt undertryk, som giver samme lyd som propeller.

Forklaringen på "typljudet" var Magnus Wahlberg og Håkan Westerberg med til at finde. De opdagede, at typljudet ikke var typisk

for ubåde, men for pruttende sild på relativt dybt vand! Luften (gassen) kommer fra sildens svømmeblære. Tømningen sker langsomt eller hurtigt afhængig af sildens aktivitetsniveau – og lydfrekvensen (boblernes svingninger) afhænger af, hvor langt silden er nede.

De to forskere afleverede en hemmelig rapport til det svenske forsvar. Siden da har forsvarret kun drypvis afsløret dele af sandheden om de mystiske lyde. Fx udtalte forsvarret i 2000, at typljudet sandsynligvis var dannet af fiskestimer og ikke af russiske ubåde.

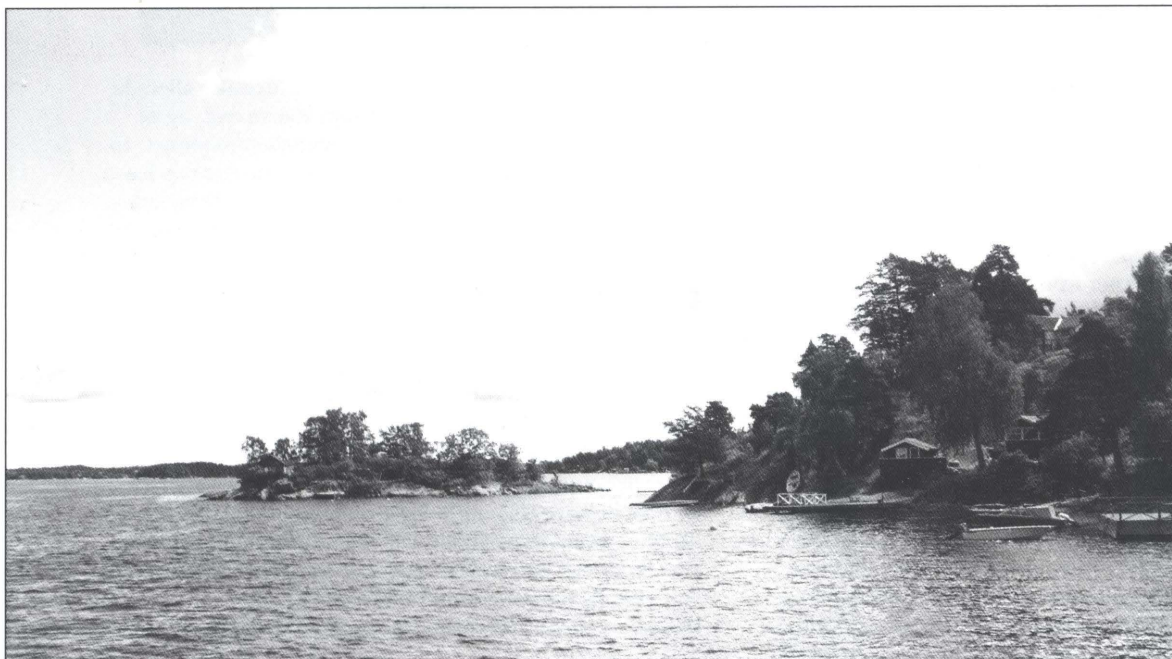
Nu har Wahlberg og Westerberg valgt selv at offentliggøre sandheden, og de mener ikke, at de får problemer med at fortælle om deres forskningsresultater. Wahlberg siger:

"Man forstår hysteriet efter grundstødningen ved Karlskrona i 1981. Men det er betænkeligt, at der skulle gå næsten 20 år, inden man med sikkerhed ville afvise, at Sverige blev udsat for regelmæssige besøg af fremmede... Der var andre ting, der var hemmeligstemplede. Og vi synes, historien er vigtig, blandt andet fordi det er et eksempel på, at den rystende lille viden, vi har om vores undervandsmiljø, kan få vidtgående sikkerhedspolitiske konsekvenser."

Der kan trækkes paralleller mellem ubådsjagten i den svenske skærgård og ufo-fænomenerne. Den sovjetiske ubåds grundstødning

satte gang i antallet af "ubåds"-observationer – hvilket til en vis grad svarer til Kenneth Arnolds skelsættende observation i 1947, som kickstartede den moderne ufo-æra og de første undersøgelser fra myndighedernes side. Ligesom svenske myndigheder hemmeligholdte resultaterne af diverse undersøgelser og mulige forklaringer på de uidentificerede undersøiske fænomener, har amerikanske og andre landes myndigheder fået udarbejdet i tusindvis af sider rapporter. Disse dokumenter offentliggøres løbende i disse år – ofte censurerede – ligesom folk, der har arbejdet på hemmelige projekter og pga. arbejdets karakter havde mundkurv på, nu kan stå frem og fortælle, hvad de ved, og derved kaste nyt lys over gamle ufo-tilfælde (se fx artiklen "Det hemmelige Skyhook projekt"). Om det så kan give os de endelige svar på, hvad ufoerne er, må tiden vise.

I Sverige har man tilsyneladende fundet helt naturlige svar på de 6.000 observationer af uidentificerede undersøiske objekter – og dog: Magnus Wahlberg og Håkan Westerberg afviser ikke fuldstændig, at der har været enkelte ubåde i den svenske skærgård. Men de mener, at nogle af dem var fra NATO, hvilket ikke benægtes af USA's tidligere forsvarsminister Casper Weinberger! □

Den fredelige og smukke, svenske skærgård var i 15 år centrum for en national ubådspsykose, der resulterede i hemmeligstemplede rapporter.
(Foto: Kim Møller Hansen)

A. F. U.
Box 11027
S-600 11 NORRKÖPING
Sweden

 AFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköbing

Fortsat fra Leder-siden

sig mest om SUFOI. Vi bortforklarer jo altid ufoerne, så man næsten kunne tro, vi er i ledtog med CIA, som det blev udtrykt.

Det er ikke første gang, at det enten antydes, eller at vi direkte beskyldes for, at vi er i ledtog med "Tavshedsgruppen" eller CIA og medvirker til at undertrykke "sandheden om ufoerne." Af og til – især sidst på måneden – er det jo lige før, man kunne ønske sig, at påstanden var korrekt, hvad den naturligvis ikke er, når nu sandheden skal frem.

En læser fra undervisningssektoren skrev i en længere mail-korrespondance med SUFOI bl.a.:

"Jeg kan fortælle dig, at hvad jeg ser i den witness-video i linket til The Disclosure Project (<http://www.disclosureproject.org/>). Jeg ser, at dette er sandt, og at I burde sende det link ud til folk – *selv om* det ikke er fra jeres egen organisation SUFOI. Eller send denne bøn til jeres formand Kim Møller Hansen – Og bed ham forstå at dette link til "The Disclosure Project" i allerhøjeste grad er et vigtigt budskab at sende ud – I allerhøjeste grad."

Vi har ikke noget mod at bringe linket igen til vore læsere. Vi har tidligere beskæftiget os med amerikanske Steven Greers "Disclosure Project", hvor en lang række mennesker på tv står frem og beretter om deres oplevelser. Det er der ikke noget specielt nyt i. Kim Møller Han-

sens tidligere artikel om projektet kan ses på dette link: <http://www.sufoi.dk/arkiv/l-01-3dk.php>

Men *jeg ser* personligt *ikke*, at dette er sandt. En af Greers såkaldte vidner hedder Clifford Stone. Han siger, at Jorden i øjeblikket besøges af 57 forskellige racer af ufonauter. Og Steven Greer udtaler, at de ikke-jordiske arbejder på at danne en verdensomspændende regering på Jorden inden for de kommende 15 år.

Ja, så er jeg stået af. Jeg vil ikke personligt eller organisatorisk lægge navn til sådant vås, for nu at sige det meget mildt.

Naturligvis skal man være åben for nye indtryk, men ikke så åben, at hjernen falder ud. Det er nødvendigt at advare mod umiddelbart at tage vilde påstande for pålydende, blot fordi en person med fx officersrang eller anden officiel stilling udtaler sig.

Den verdensberømte, amerikanske astronom Carl Sagan påpegede en gang, at ekstraordinære påstande kræver ekstraordinære beviser. Og det må man holde fast ved, hvis man har sandheden for øje.

Vores højt agtede "marsmand" Jens Martin Knudsen plejer så glimrende at udtrykke det således:

"Slå følge med dem, der søger sandheden – men vær på vagt over for dem, der mener at have fundet den!" □

Ufoer og jødehad i nazistisk konspirationsteori

Nynazister verden over forsøger at sprede deres propaganda blandt grupper, der interesserer sig for ufoer og rumvæsner. Det fælles berøringspunkt er troen på sammensværgelsesteorier. Det fortæller den amerikanske forfatter og politolog Michael Barkun i en ny rapport. Han siger bl.a.: "Der er langsomt ved at blive dannet en form for super-sammensværgelsesreligion, som både ufologer og nynazister tror på. Denne religion går ud på, at rumvæsner er ved at overtage magten på Jorden, og at de enten får hjælp til det af jøder, eller at rumvæsnerne ligefrem selv er jøder."

Barkun advarer om, at udviklingen kan være meget farlig: "Ifølge flere undersøgelser tror op mod halvdelen af den amerikanske befolkning, at der findes ufoer. Ved at blande antisemitisme med ufologi kan det lykkes de højreorienterede grupper at gøre racisme salonfæhig. Når nynazister udnytter ufoerne til at udbrede deres racistiske sammensværgelsesteorier, vækker de folks interesse."

En kendt tysk sammensværgelsesteoretiker, Jo Conrad, er en af dem, som blander nynazisme og ufologi i

sine tekster. Han er overbevist om, at rumvæsner allerede er stationeret på Jorden forklædt som statsmænd, og at de er i færd med at tilkæmpe sig verdensherredømmet. Jo Conrads beskrivelse af dem ligner meget nazisternes karikaturer af jøderne under Anden Verdenskrig: Rumvæsnerne er sortsmuskede, har store næser og er pengegriske.

Den tyske journalist, Alex Rühle, ved avisen Süddeutsche Zeitung har denne forklaring på, hvorfor nogle ufo-grupper tager nazisternes sammensværgelsesteorier alvorligt:

"Sammensværgelsesteorier er som varme tæpper, som mennesker kan søge skjul i. Mars-krybdyr, ufoer og et jødisk verdens-imperium kan ganske vist betragtes som meget grusomme og nærværende trusler, men i det mindste er der en forklaring på disse farer. Derfor kan det være en trøst at blive truet af jødiske rumvæsner i stedet for at skulle indrømme, at vi alle kan blive ofre for en vanvittig person med et gevær, eller at et par bevæbnede fanatikere kan gøre flyvemaskiner til bombevåben." □

(Kilde: *Kristeligt Dagblad*, 26. april 2004/ kmh)